

ALBUM

POŚWIĘCONY DZIAŁALNOŚCI
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO W
SŁUŻBIE PUBLICZNEJ W POLSCE NA TEMAT
"JAK DZIAŁA MOJA GMINA" PRZY WSPÓŁPRACY
POLSKIEJ FUNDACJI ROBERTA SCHUMANA W WARSZAWIE

Sachinczyk

Jak działa
moja gmina@?

SADURCZYKUS

TRIMES

maj 2009
Special edition

dr Ireneusz Sadurski
o Samorządzie terytorialnym i jego roli w dobie
niewoli narodowej w XIX wieku

dr Robert Kozyrski
o Administracji samorządowej w krajach
Unii Europejskiej

mgr inż. Teodor Kosiarski
o Strukturze i zadaniach samorządu
terytorialnego współcześnie

Sesja Naukowa

na temat:

"Urzednicy samorzadu terytorialnego w sluzbie publicznej w wojewodztwie lubelskim - zakres obowiazkow i uprawnień burmistrza w XIX wieku i współcześnie"

Program sesji:

- 10⁰⁰ powitanie gości i rozpoczęcie sesji
Pani mgr. Zofia Bielecka -
Dyrektor IX Liceum Ogólnokształcącego
w Lublinie
- 10¹⁰ Wykład inauguracyjny:
Samorząd terytorialny i jego rola w
dobie niewoli narodowej w XIX wieku
- dr Ireneusz Sadurski
IX Liceum Ogólnokształcące w Lublinie
- 10⁵⁰ Struktura i zadania samorządu
terytorialnego współcześnie
- mgr. inż. Teodor Kosiarski
- 11²⁰ Administracja samorządowa w krajach
Unii Europejskiej - dr Robert Kozyrski
Fundacja Rozwoju KUL
- 11⁵⁰ Dyskusja
- 12³⁰ Zakończenie Sesji

20 kwietnia 2009 (poniedziałek)

godzina 10⁰⁰-12³⁰

IX Liceum Ogólnokształcące
im. Mikołaja Kopernika

SPIS TREŚCI

Informacje Wstępne.....	2
Wykład Inauguracyjny dr Ireneusza Sadurskiego.....	3
Relacja z przemówienia mgr inż. Teodora Kosiarskiego.....	11
Wykład dr Roberta Kozyrskiego.....	12
Fotograficzne Muzeum Historyczno-Naukowe	16

IX Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika w Lublinie, jako jedyna ze wszystkich szkół lubelskich reprezentuje Lublin w projekcie dla szkół ponad gimnazjalnych zorganizowanym przez Polską Fundację im. Roberta Schumana w Warszawie. Realizować będzie projekt Jak działa moja gmin@?, którego celem jest zwiększenie aktywności młodych ludzi w życiu społeczności lokalnej, a zwłaszcza zachęcenie ich do udziału w wyborach do samorządu terytorialnego.

Koordinatorem projektu Jak działa moja gmin@? jest Pani Joanna Różycka-Thiriet. W dniach 19-20 marca odbyło się szkolenie dla nauczycieli-koordynatorów. Podczas dwóch dni zajęć nauczyciele poznali szczegóły projektu Jak działa moja gmin@? Dowiedzieli się, jak mają przeprowadzić monitoring działań swojej gminy, na czym będzie polegała gra internetowa, a także jak mają zorganizować wydarzenia własne. Nauczyciele powiększyli również swoją wiedzę na temat interaktywnych metod i technik pracy z młodzieżą.

Do udziału w projekcie zakwalifikowanych zostało 58 placówek oświatowych z całej Polski, które uzyskały status szkoły partnerskiej. W ramach tego projektu uczniowie z klasy IID i IH pod opieką nauczyciela historii i wiedzy o społeczeństwie dra Ireneusza Sadurskiego będą monitorować działania własnej gminy, organizować lokalne wydarzenia, brać udział w sesjach naukowych, a także uczestniczyć w grze internetowej dotyczącej działalności władz wirtualnej gminy. Celem projektu jest zwiększenie aktywności młodych ludzi w życiu społeczności lokalnej, a zwłaszcza zachęcenie ich do udziału w wyborach do samorządu terytorialnego.

Sesja naukowa nt. "Urzednicy samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie lubelskim - zakres obowiązków i uprawnień burmistrza w XIX wieku i współcześnie", odbyła się 20 kwietnia 2009 r. w IX Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika w Lublinie. Swoją tematyką obejmowała następujące zagadnienia. W aspekcie pierwszym został przedstawiony urząd burmistrza i jego kompetencje w ramach lokalnej społeczności w momencie powołania tej instytucji w Królestwie Polskim w 1815 r. W drugim aspekcie ukazana została ta problematyka paralelnie (porównawczo) z współczesnymi uprawnieniami burmistrza. W trzecim zaś aspekcie omówiono administrację samorządową w krajach Unii Europejskiej, do której jak wiemy należy Polska. Wśród zaproszonych gości byli: mgr inż. Teodor Kosiarski - burmistrz miasta Łęczna, dr Robert Kozyrski - z Fundacji Rozwoju KUL, mgr Bogdan Wagner - Lubelski Wicekurator Oświaty, mgr Janina Szymajda była dyrektor IX Liceum. W sesji uczestniczyło łącznie 165 osób.

POLSKA FUNDACJA IMIENIA ROBERTA SCHUMANA

Warszawa, 20 marca 2009 r.

CERTYFIKAT

Potwierdzam, iż Pan/Pani Grzegorz Sadurski uczestniczył/uczestniczyła w 15-sto godzinnym szkoleniu przygotowującym nauczycieli do koordynowania projektu *Jak działa moja gmin@?*, realizowanego przez Polską Fundację im. Roberta Schumana. Szkolenie odbyło się w Warszawie w dniach 19-20 marca 2009 roku.

Szkolenie obejmowało następujące zagadnienia:

- Samorząd terytorialny w Polsce. Rola gminy.
- Oczekiwania wobec szkół zakwalifikowanych do projektu:
 - przedstawienie poszczególnych elementów projektu,
 - umowa partnerska,
 - informacje o grantodawcy i partnerach,
 - raporty i rozliczenia.
- Metody pracy z młodzieżą w zakresie edukacji obywatelskiej oraz wybrane scenariusze zajęć edukacyjnych, przedstawienie propozycji gier dydaktycznych.
- Praca projektem na przykładzie projektu *Jak działa moja gmin@?*

Joanna Różycka-Thiriet
Koordynator projektu

Projekt jest realizowany przy wsparciu udzielonym przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz budżetu Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Funduszu dla Organizacji Pozarządowych.

iceland liechtenstein norway

Fundacja
FUNDUSZ WSPÓŁPRACY

FUNDUSZ
DLA ORGANIZACJI
POZARZĄDOWYCH
DEMOKRACJA I SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE

Projekt realizowany jest w partnerstwie z Centralnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli.

Partnerem medialnym projektu jest Gazeta Szkolna.

PL 00-540 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 37/5, II p.
tel. (+48 22) 621 21 61, 622 03 43, fax 629 72 14

e-mail: poczta@schuman.org.pl, <http://www.schuman.org.pl>
konto bankowe: BISE S.A III O/W-wa, 14137010370000170140209300

jak długi czas i kiedy powrócił", czy był karany, za co, opinia o zdatości pracownika, czy miał przerwy w pracy, dymisje, dane o rodzinie, żona, dzieci, wiek wyznanie, gdzie się kształcał. Kwestią zasadniczą, która się tu nasuwa w związku z listą stanu służby i naszymi badaniami, jest pytanie czy informacje w nich zawarte są wiarygodne?. Pracując nad "listami stanu służby" burmistrzów, (przypomnę, że kwerendą objęto 494 listy) możemy postawić tezę, że władze administracyjne przywiązywały dużą wagę do prawdziwości zawartych tam danych. Świadczy o tym przypomnienie, co pewien czas, o podawaniu rzetelnych danych, co może świadczyć, że dokonywano różnego rodzaju nadużyć, fałszując dane. Wiemy np. z akt osobowych burmistrzów, że zdarzały się sytuacje i to nie jednostkowe, że zainteresowani starali się ukryć lub zatuszować pewne wydarzenia ze swoich biografii np. karalność, nagany, czy też udział w ruchach narodowościowych. Językiem akt w zdecydowanej większości jest język polski. Dopiero w okresie międzypowstaniowym zaczął pojawiać się język rosyjski, z czasem coraz silniej zaznaczający swoją obecność w czynnościach administracji

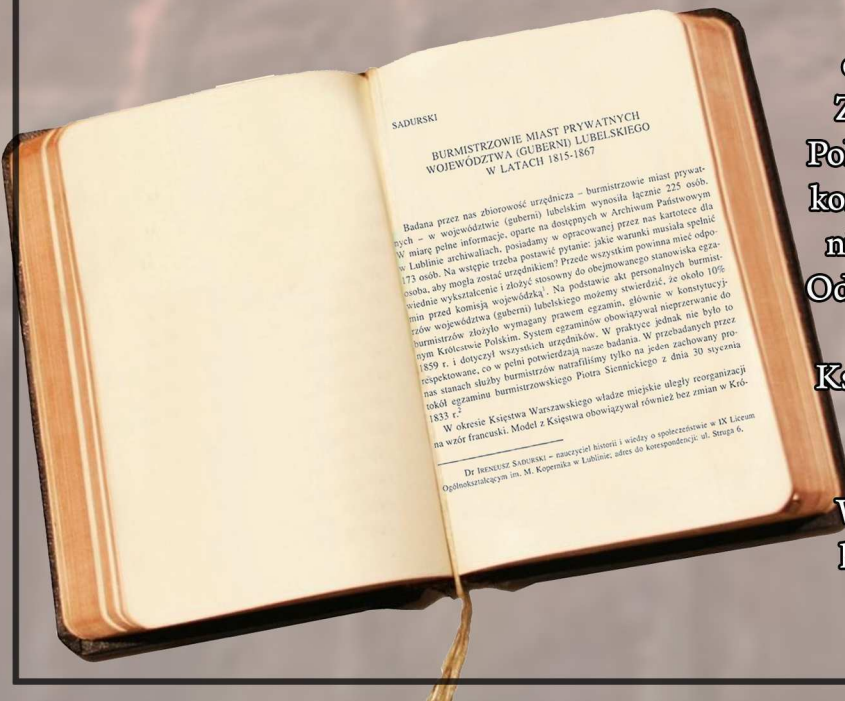
Królestwa Polskiego.

W oparciu o bogate źródła rękopiśmienne znajdujące się w Archiwum Państwowym w Lublinie oraz inną dokumentację urzędową powstał artykuł naukowy zamieszczony w Rocznikach Humanistycznych KUL pt. „Burmistrzowie miast prywatnych województwa (guberni) lubelskiego w latach 1815-1867”. Jest on częścią przygotowywanej przeze mnie większej całości poświęconej urzędnikom średniego szczebla administracji państwowej w XIX w. W oparciu o wyniki moich badań zredagowana została także strona internetowa (zob. www.sadurski-XIXw.prv.pl) z cyklem o korpusie urzędniczym w XIX w.), której celem było pokazanie urzędników, ich wyboru, zakresu uprawnień urzędu oraz funkcjonowanie burmistrzów w społeczeństwie. W hierarchii administracyjnej burmistrz podlegał komisarzowi obwodu, a od 1844 roku naczelnikowi powiatu, W odróżnieniu od prezydenta miasta podlegającemu bezpośrednio Komisji Wojewódzkiej, a później Rządowi Gubernialnemu. Art. 83.

konstytucji z 1815 r. stwierdzał, że w każdym województwie najwyższą władzą będzie Komisja Wojewódzka z prezesem na czele. Komisjom wojewódzkim podlegali komisarze obwodu. Na czele władz miejskich (większych miast: Warszawy, Lublina) stał prezydent, który podlegał do 1837 r. bezpośrednio Komisji

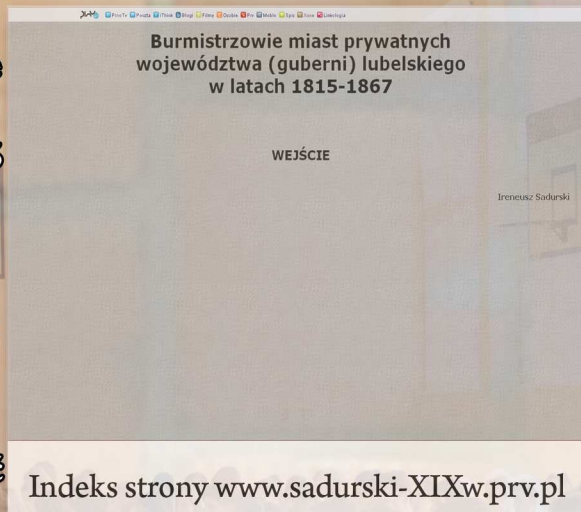
duchowna Królestwa Polskiego z XVII wieku.	107
Piotr Hiacynt Pruszczyński's Hagiographic Collection <i>The Spiritual Fortress of the Polish Kingdom from 17th Century</i> (Sum.)	121
Ireneusz Sadurski, Burmistrzowie miast prywatnych województwa (guberni) lubelskiego w latach 1815-1867	123
Mayors of Private Towns in the Lublin Province (Guberniya) in the Years 1815-1867 (Sum.)	143
Edmund Juski, Działalność wychowawczo-opiekunicza szkół powszechnych w powiecie tarnowskim w latach 1918-1939	145

Wojewódzkiej, a następnie Rządowi Gubernialnemu. Natomiast urząd burmistrza przez cały omawiany tu okres nie uległ żadnym zmianom. Zmiany administracyjne w 1842 r. w Królestwie Polskim spowodowały, że po (zniesieniu obwodów) komisarzy obwodowych burmistrz podlegał naczelnikowi powiatu (zamiana obwodów na powiaty). Od 1842 r. Urzędy Muncypalne przemianowano na Magistraty. Wprowadzona jeszcze za czasów Księstwa Warszawskiego zasada, że każdy starający się o urząd publiczny musiał złożyć egzamin, obowiązywała także w Królestwie Polskim. Według artykułu 42 postanowienia namiestnika królewskiego z 12 grudnia 1816 roku burmistrz zobowiązany był złożyć egzamin przed egzaminacyjną komisją wojewódzką.

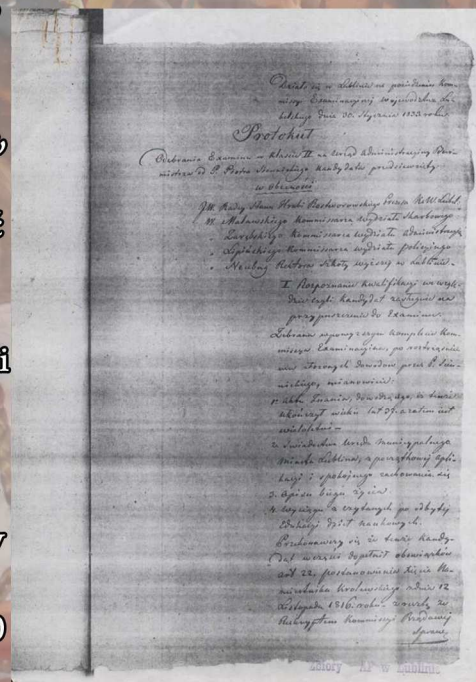
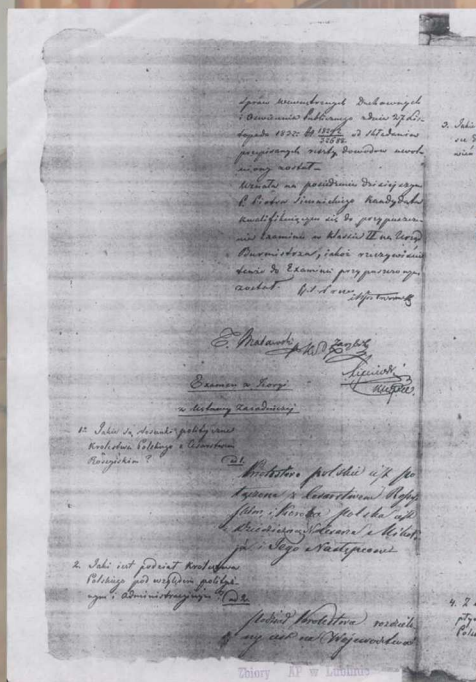

Bez złożenia egzaminu władze krajowe nie mogły przedstawić kandydata do awansu na wakujący urząd czy funkcję. Na wstępie trzeba postawić pytanie: Jakie warunki musiała spełnić osoba, żeby zostać urzędnikiem?. Konstytucja Królestwa Polskiego 1815 r. stanowiła, że urzędnikami mogą być wyłącznie obywatele tego kraju, czyli osoby zamieszkujące na terenie Królestwa Polskiego. Zmieniała regulacje do konstytucji Księstwa Warszawskiego, która dopuszczała do urzędów naturalizowanych cudzoziemców, nawet Żydów pod warunkiem opanowania języka polskiego i po pięcioletnim okresie zamieszkania w kraju. W literaturze podkreśla się, że odstępstwa od tej nowej zasady zdarzały się dość często z mocy przysługującego panującemu prawa.

Inne ograniczenia dotyczyły Żydów, którzy nie byli dopuszczani do urzędów jeszcze przez pewien czas po liberalizacji prawa w tym zakresie, jaka nastąpiła w 1862 r. Jakie kwalifikacje powinien posiadać burmistrz?. Przede wszystkim powinien mieć odpowiednie wykształcenie konduity, czyli opinię i złożyć stosowny do obejmowanego stanowiska egzamin. W przebadanych stanach służby burmistrzów natrafiłem tylko na jeden zachowany protokół egzaminu burmistrzowskiego Piotra Siennickiego z 30 stycznia 1833 roku.

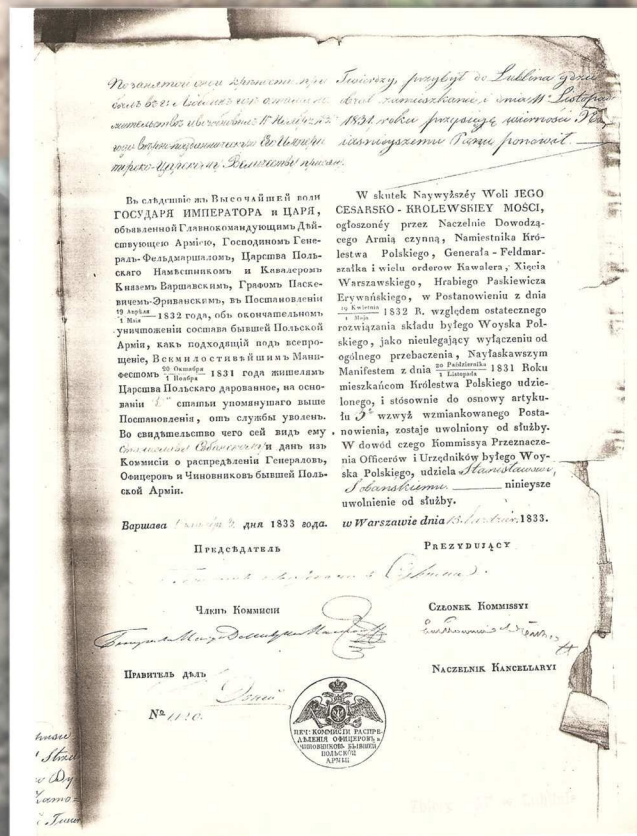
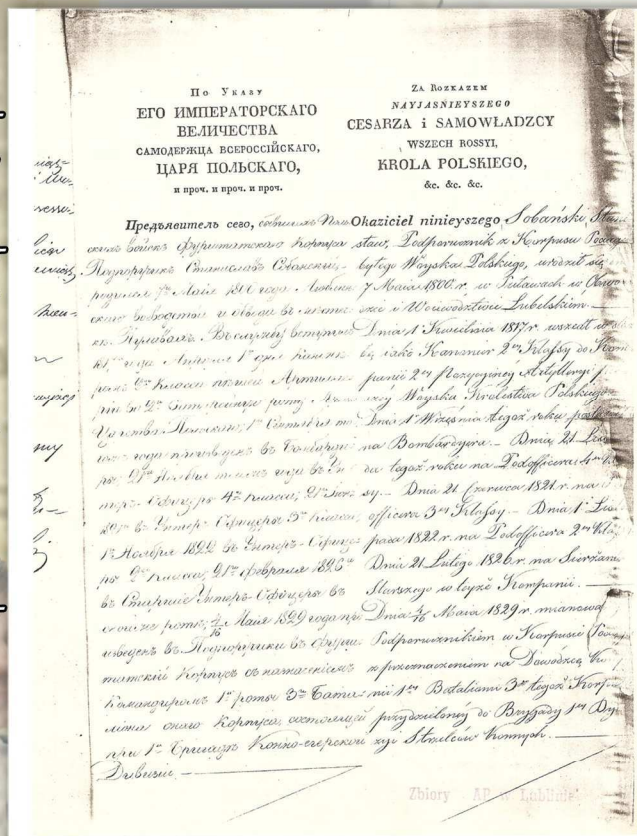

Na jego podstawie możemy odpowiedzieć, jaka problematyka była przedmiotem egzaminu, (zob. strona internetowa www.sadurski-XIXw.prv.pl) i jakich zagadnień dotyczyła. Egzamin składał się z dwóch zasadniczych części ustnej i pisemnej. Część pierwsza egzaminu teoretyczna, ustna dotyczyła ustawy zasadniczej z 1815 r. (wzajemnych stosunków Królestwa Polskiego do Cesarstwa Rosyjskiego, podziału administracyjnego w Królestwie Polskim, struktury władz i uprawnień politycznych). Drugą część egzaminu pisemna koncentrowała się wokół następujących zagadnień: a) znajomości przepisów administracyjnych dotyczących miast a mianowicie: (stanowienia i zatwierdzenia etatów, dochodów i wydatków miejskich oraz ich zatwierdzenia; b) znajomości przepisów policyjnych dotyczących np.

(miast, prawa budowlanego w mieście, ruchu ludności miejskiej, dezertarów wojskowych, posiadania broni palnej, podatków stałych i terminu ich realizacji, c) znajomości problematyki z zakresu sądownictwa: (uprawnień urzędu burmistrza w zakresie sądownictwa cywilnego i kryminalnego, administrowania dochodów miejskich, terminu sporządzania rachunków rocznych i wyciągu z kasy miejskiej, rozmowy z egzaminowanym dotyczącym dotychczasowej jego praktyki urzędniczej.

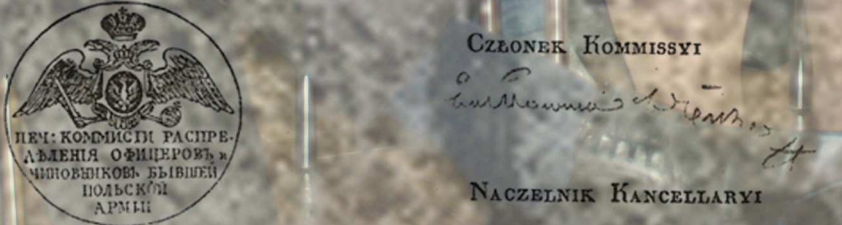
Generalnie można stwierdzić, że egzamin był przede wszystkim całościowym sprawdzianem z wiedzy różnych dziedzin administracji państwowej, a odpowiedzi świadczą o dużych wymaganiach, jakie stawiano kandydatom ubiegającym się o posadę burmistrza. W dużej mierze decydowały względy polityczne dotyczące byłych oficerów Wojska Polskiego.

Największą liczebnie grupę stanowili byli wojskowi (ok.42%). Dopiero od drugiej połowy XIX w. spotykamy wśród nich Rosjan (48%), co wyraźnie świadczy o początkach rusyfikacji administracji państwowej.

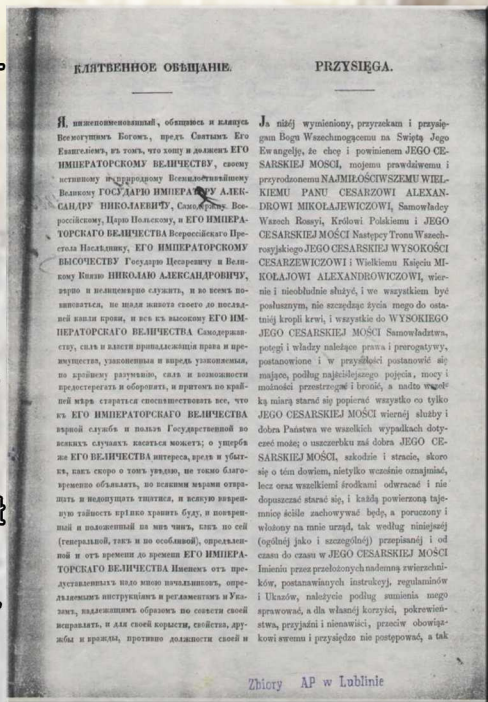

System egzaminów obowiązywał nieprzerwanie do 1859 r. i dotyczył wszystkich urzędników. W praktyce jednak nie było to respektowane. W pełni potwierdzają to nasze badania. Na podstawie akt personalnych burmistrzów województwa (guberni) lubelskiego możemy stwierdzić, że tylko 10% burmistrzów złożyło wymagany prawem egzamin głównie w okresie konstytucyjnego Królestwa Polskiego. W literaturze kwestia egzaminu burmistrzowskiego nie była w ogóle przedmiotem zainteresowań badaczy. Między innymi wybitny znawca historii ustroju Juliusz Bardach w Historii państwa i prawa Polski ograniczył się tylko do stwierdzenia, że burmistrz musiał złożyć egzamin. System egzaminacyjny zniósła ustawa o służbie cywilnej z 1859 r. Urzędników podzielono na trzy kategorie w zależności od posiadanego wykształcenia: do pierwszej kategorii zaliczono osoby, które ukończyły Uniwersytet (2,5%), do drugiej absolwentów szkół średnich w "kraju i w cesarstwie, rosyjskim" (78,1%), do trzeciej wszystkich pozostałych kategorii, którzy mieli niepełne średnie wykształcenie (19,4%).

Przynależność do określonej kategorii warunkowała długość okresu odbywania aplikacji. Do obowiązkowego wykształcenia należała znajomość języka rosyjskiego. Wymóg ten został wprowadzony przez władze w 1836 r. Postanowienie Rady Administracyjnej stwierdzało, że kandydaci znający język rosyjski otrzymują pierwszeństwo przy mianowaniu na urzędy.

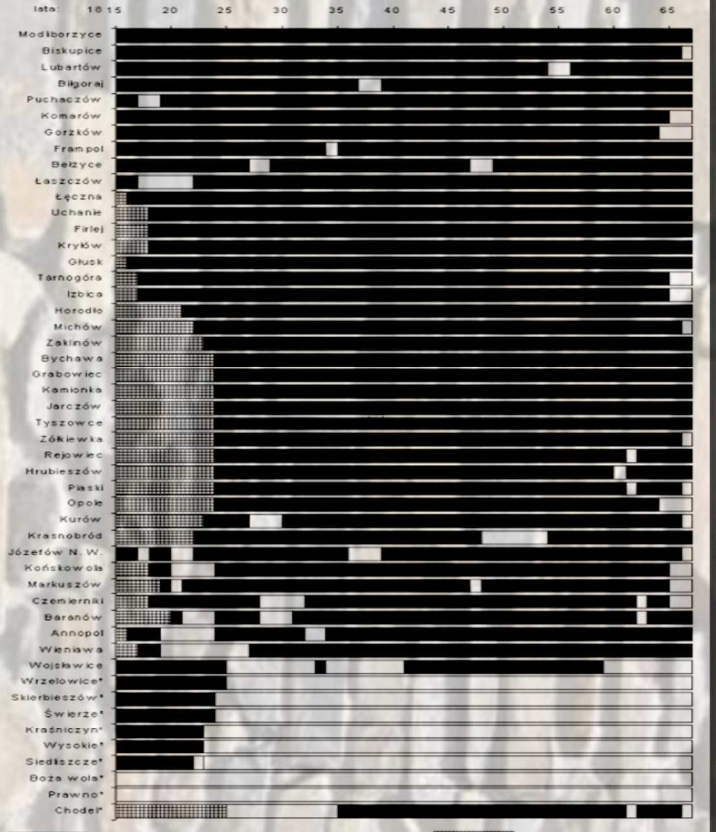
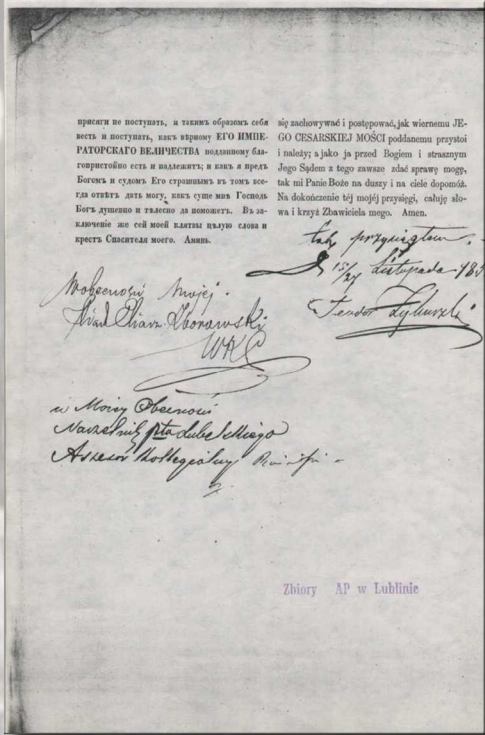

Po uśmierzeniu powstania listopadowego jednym z głównych warunków pozostania na posadach w Królestwie Polskim obok wykształcenia – było złożenie przysięgi należności i posłuszeństwa Najjaśniejszemu Panu i jego następcy”. Tekst przysięgi z 1818 roku dla burmistrzów mówił o wypełnianiu obowiązków „sumienia, praw i przywilejów rządowych, wiernie pilnie i gorliwie, bez powodowania się względami, pokrewieństwem, przyjaźnią i nienawiścią i bez szkody mieszkańców, dobra publicznego i skarbu [...] Widzimy, więc, że przysięga w okresie Królestwa Polskiego dotyczyła głównie zadań związanych ze służbą. Po 1831 roku przysięgi nabrały charakteru politycznego i homagiálnego, o czym świadczy tekst przysięgi złożonej i podpisanej przez burmistrza miasta Biskupice Teodora Żyburskiego 15 listopada 1855 r. Zobowiązał się w niej [...] wiernie i nieobłudnie służyć, i we wszystkim być posłusznym, nie szcędząc życia mego do ostatniej kropli krwi i wszystkiego do Wysokiego jego Cesarskiej Mości samowładztwa, potęgi i władzy należące prawa i prerogatywy, postanowione i w przyszłości

Generalnie możemy stwierdzić, że urzędnicy wzywani byli często do składania deklaracji lojalności wobec caratu. Władze traktowały urzędników jako odrębny stan, porównywalny ze stanem żołnierskim. Pewnych podobieństw doszukać się można w stosowanym nazewnictwie np. służba cywilna oraz rozkazy. Najbardziej widoczną analogią do stanu wojskowego był mundur, który wyróżniał członków korpusu urzędniczego spośród społeczeństwa i podnosił, zwłaszcza w małomiasteczkowym środowisku prestiż urzędnika i reprezentowanej przez niego władzy.

Na podstawie treści złożonych przysięgi przez urzędników obejmujących stanowiska państwowe można stwierdzić, że urzędnicy w konstytucyjnym Królestwie Polskim zobowiązani byli starannie realizować powierzone mu obowiązki, dbania o dobre imię urzędu na rzecz kraju i społeczeństwa. Natomiast po upadku powstania listopadowego widać ewolucję roty przysięgi, która w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XIX w. zmierzała w kierunku daleko idącego serwilizmu. Zmuszała, więc urzędnika do informowania władzy o wszelkich próbach wymierzonych przeciwko caratowi np. udział w ruchu niepodległościowym. W procesie angażowania burmistrzów w miastach prywatnych możemy wyróżnić kilka etapów. W chwili zaistnienia wakansu fakt ten podawano do publicznej wiadomości. Osoby zainteresowane objęciem tej funkcji przysyłały podania do właściciela miasta. Dziedzic wybierał najczęściej osobę z przeszłością urzędniczą.

Legend for the bar chart:
 - Urząd obsadzony przez burmistrza (Magistrate office occupied)
 - Urząd nie obsadzony przez burmistrza (Magistrate office not occupied)
 - Brak informacji źródłowych (No source information)
 - Miasta pozawołane praw miejskich (Unincorporated towns)

Władze wojewódzkie zgłaszały kandydata, ale tylko w wypadku, gdy dziedzic nie podał swojego kandydata wyznaczonym terminie mieszkańcy miasta posiadali prawo zgłaszania kandydatów, chociaż praktyka ta nie zawsze była stosowana. Niektórzy dziedzice sami chcieli być burmistrzami, jeszcze inni kandydaci różnymi drogami szukali protekcji. Dokumenty (metryka urodzenia i chrztu, świadectwo ukończenia szkoły, patent wojskowy, zaświadczenie o posiadaniu majątku, zaświadczenie o egzaminie administracyjnym, zaświadczenie, że dana osoba jest mieszkańcem Królestwa Polskiego) osoby proponowanej na urząd burmistrza dziedzic przysyłał do Komisji Województwa Lubelskiego.

Następnie Komisja po zapoznaniu się z nimi przysyłała je do namiestnika Królestwa Polskiego i Rady Administracyjnej. Po 1833 r. uprawnień władz wojewódzkich zostały ograniczone a wszelkie decyzje znalazły się w gestii Naczelnika Wojennego województwa lubelskiego gen. J. Hurko. Po 1842 r. kompetencje dawnych komisji wojewódzkiej znalazły się w gestii Rządu Gubernialnego Lubelskiego. Zakres kompetencji burmistrza w Królestwie Polskim był

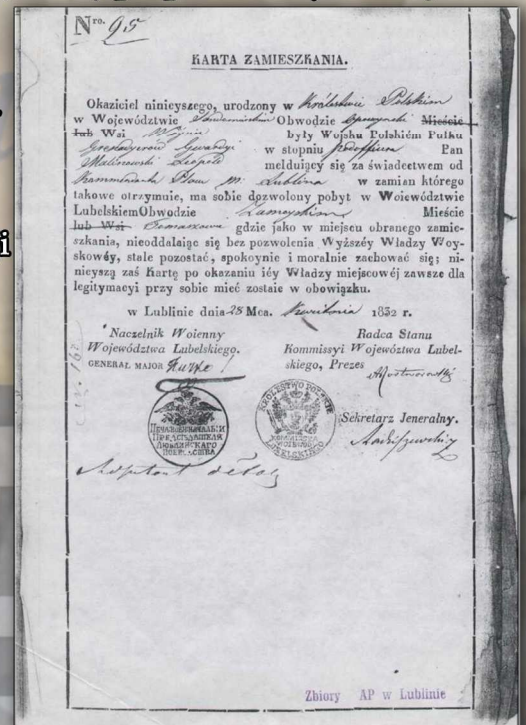
bardzo rozległy.

Ilustruje to tabela 1. Z tabeli wynika wyraźnie, że obowiązki burmistrza dotyczyły trzech dziedzin skarbowej. Do cyjnych własnością przedstawiania erdzenia, oraz encji ludności, podobnych, Komisji też rozkładu i też powierzono rozkładanie

Lp.	ZAKRES OBOWIĄZKÓW BURMISTRZA	FUNKCJE		
		Administracyjna	Policyjna	Skarbowa
1.	czuwanie nad własnością miejską	+	-	-
2.	przedstawianie budżetu miasta	+	-	+
3.	prowadzenie spisów i ewidencji zbiorów bydła i ludności	+	-	-
4.	dokonywanie rozkładu i poboru podatków państwowych	+	-	-
5.	dozorowanie robót publicznych	+	-	-
6.	rozkład ciężarów miejskich w gminie (utrzymanie dróg i mostów, sprzęt gaśniczy)	+	-	-
7.	przeprowadzenie poboru rekruta	+	-	-
8.	organizowanie kwaterunku dla wojska	+	-	-
9.	wydawanie zaświadczeń dla wojska	+	-	-
10.	wydawanie zaświadczeń i paszportów	+	-	-
11.	wójt gminy	+	-	-
12.	sekretarz rady opiekuńczej	+	-	-
13.	ekonom szpitala	+	-	-
14.	ekspedytor poczty	+	-	-
15.	leśniczy lasów miejskich	+	-	-
16.	kwaterymistrz komisji	+	-	-
17.	lazaret miejski	+	-	-
18.	kontrola nad handlem	+	-	-
19.	zabezpieczenie pozostałości spadkowych	+	-	-
20.	urzędnik stanu cywilnego	+	-	-
21.	opieka nad sierotami	+	-	-
22.	sędzia spraw policyjno - karnych	-	+	-
23.	kontrola zgromadzeń i stowarzyszeń	-	+	-
24.	bezpieczeństwo i porządek	-	+	-
25.	utrzymanie sekcji transportowych i aresztu	-	+	-
26.	zapobieganie włóczęgostwu	-	+	-
27.	kontroler pasa granicznego	-	+	-
28.	sędzia policji prostej	-	+	-
29.	ławnik - kasjer	-	-	+
30.	kontroler handlowy	-	-	+

Tabela 1. Zakres obowiązków służbowych burmistrzów miast prywatnych.

należytych porządku dróg i mostów oraz "narzędzi ogniowych". Do zakresu jego obowiązków należało również przeprowadzenie poboru rekruta, organizowanie kwaterunku dla wojska oraz wydawanie zaświadczeń i paszportów. Często też burmistrz w miasteczkach prywatnych pełnił jeszcze funkcję wójta okolicznej gminy, sekretarza rady opiekuńczej i ekonoma szpitala. Spotykalimy, i to wcale nie sporadycznie, że burmistrz był także ekspedytorem poczty, a nawet leśniczym lasów miejskich. Do zakresu jego obowiązków należała również funkcja kwatermistrza i komisji poborowej, a ponadto sprawy komunalne, szkolne i wyznaniowe. Burmistrz pełnił także nadzór nad urzędem lekarskim, czyli lazaretem miejskim, więzieniem oraz urzędem budowniczym, sprawował również kontrolę nad handlem towarami miejskimi przestrzegając, aby sprzedaż ich odbywała się zgodnie z obowiązującymi miarami i wagami tzw. Nowopol-skimi. Do jego kompetencji należało także zabezpieczenie pozostałości spadkowych oraz pełnienie funkcji urzędnika stanu cywilnego. Zwolowane pod przewodnictwem burmistrza rady rodzinne razem z nim decydowały o formie opieki nad nieletnimi sierotami. Na mocy wspomnianego już postanowienia namiestnika i kodeksu karzącego z 1818 roku burmistrz był także sędzią spraw policyjno karnych.

administracyjnej, policyjnej i zakresu obowiązków administracyjnego burmistrza należało: czuwanie nad miejską i zarządzanie nią, czyli pilnowanie miejskiej poprzez aparat urzędniczy, budżetów (etatu) miasta do zatwierdzenia, prowadzenie corocznych spisów ewidencyjnych, zbiorów, bydła, i tym podobnych, ponieważ przesyłano te dane do Wojewódzkiej. Burmistrz dokonywał poboru podatków państwowych, jemu dozorowanie robót publicznych, ciężarów w gminie na utrzymanie w

Z chwilą wejścia w życie ustawy dotyczącej cenzury w Królestwie Polskim w 1816 roku, do zakresu jego obowiązków doszła kontrola zgromadzeń i stowarzyszeń. Do zakresu obowiązków policyjnych należało czuwanie nad bezpieczeństwem i porządkiem, utrzymania sekcji transportowych i aresztu, zapobieganie włóczęgostwu oraz pełnienie funkcji kontrolera pasa granicznego. Nadto burmistrz pełnił jeszcze obowiązki sędziego policji prostej w miasteczkach, gdzie nie było sądów pokoju. On też decydował w zakresie prostej egzekucji administracyjnej i policyjnej. W ramach tych obowiązków mieściła się również władza sądowa. Burmistrz mógł, więc sądzić i skazywać obwinionych o "przewinienia policyjne". Po wprowadzeniu od 1847 roku Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych skazywał za przekroczenia mniejszej wagi.

Na podstawie akt personalnych urzędników stwierdzamy, że bardzo często burmistrz łączył w swoim ręku dodatkowo dwie lub jedną funkcję urzędniczą. Najczęściej, jak widać z akt były to obowiązki kontrolera handlowego. W aktach burmistrzów napotykamy na 27 takich przypadków, bywało też i tak, że obok funkcji kontrolera handlu, burmistrz w tym samym mieście, gdzie nie było oddzielnego kasjera, pełnił obowiązki tego urzędnika, składając przez prawo wymaganą kaucję oraz był ekspedytorem dochodów konsumpcyjnych. Natomiast zaledwie 4 burmistrzów pełniło funkcję kontrolera handlu również z chwilą objęcia posady urzędniczej w innym mieście. Rządziej obejmował obowiązki eksaktora i kontrolera urzędu skarbowego. Tak szeroki zakres uprawnień powodował, iż burmistrz sam podejmował decyzje dotyczące dobra miasta lub też jego funduszków, a w przypadku rozkładu ciężarów publicznych zobowiązywał się odbyć naradę z radnymi lub ławnikami.

Dochodziło przy tym często do zatargów z ludnością miasta. Najczęściej miało to miejsce przy ściąganiu podatków i poborze wojskowym, kiedy to y pod naciskiem właścicieli burmistrzowie pozbywali się z miast elementu trudnego oraz "burzycieli", jak określano tych ludzi w źródłach tego okresu. Warto zwrócić uwagę na fakt, że kary policyjne i zyski przy ściąganiu podatków, czyniły urząd burmistrza w wielu wypadkach zajęciem dochodowym. Nisko opłacani ze składek mieszkańców burmistrzowie często dopuszczali się nadużyć na szkodę kasy miejskiej. Pochodzili przecieź z nominacji, dlatego nie czuli się mocniej związani z miastem. Wielu z nich, dla których stanowisko to było szczeblem w osiągnięciu kariery urzędniczej, z reguły traktowało swój urząd przejściowo.

Postawić trzeba generalne pytanie, czy burmistrz mógł i był w stanie podołać tym wszystkim, rozległym przecieź obowiązkom, jakie zostały, co pokazaliśmy, na niego nałożone postanowieniem Namiestnika Królewskiego. Odpowiedź na to pytanie jest niezmiernie trudna. Można jednak na podstawie przeprowadzonych przez nas badań na materiale źródłowym w odniesieniu do województwa (guberni) lubelskiej stwierdzić, że tylko nielicznym burmistrzom udało się w pełni zrealizować postawione przed nimi zadania.

stat4u	Statystyka odwiedzin strony WWW
URL:	http://www.sadurski-xixw.prv.pl
Identyfikator:	sadurskixw
Właściciel strony:	Ireneusz Sadurski
E-mail:	lsadurski@interia.pl
Przedział (dni: 1508) od:	czwartek, 07 kwietnia 2005, godz. 23:05:02
do:	niedziela, 24 maja 2009, godz. 22:19:45
Wygenerowana:	niedziela, 24 maja 2009, godz. 22:19:52
Nast. aktualizacja (najwcześniej):	niedziela, 24 maja 2009, godz. 22:29:56
Aktualny czas:	niedziela, 24 maja 2009, godz. 22:19:52
Hasło:	<input type="text"/> <input type="button" value="Konfiguruj..."/>

Podsumowanie:				
Całkowita liczba odwiedzin:				476
Odwiedzin w latach:	2009	2008	2007	2006
	42	47	66	121
Zmiana:	-5	-19	-55	-79
Odwiedzin w miesiącach:	2009-05	2009-04	2009-03	2009-02
	7	13	12	3
Zmiana:	-6	+1	+9	-4
Odwiedzin w dniach:	2009-05-24	2009-05-23	2009-05-22	2009-05-21
	1	0	1	0
Zmiana:	+1	-1	+1	+0

Wyniki moich badań, zamieszczone na stronie internetowej, wzbudziły żywe zainteresowanie w Polsce w różnych kręgach, czego dowodem jest liczba osób korzystających z mojego tekstu. Są wśród nich naukowcy, historycy, historycy administracji, badacze historii regionalni, a także samorządowcy, nauczyciele łącznie z Lubelskim Kuratorium Oświaty, jak i uczniowie szkół licealnych. Należy podkreślić, że osoby zainteresowane moją stroną internetową wywodzili się z 15 miast, w tym z dużych ośrodków uniwersyteckich jak: Lublin, Warszawa, Wrocław, Gdańsk, Katowice, Łódź, Poznań, Szczecin, Rzeszów i Radom.

33.	.sml.pl	1	0.22 %
34.	.speed-net.pl	1	0.22 %
35.	.szwajcarska.pl	1	0.22 %
36.	.vip-net.pl	1	0.22 %
37.	.wroc.pl	1	0.22 %
AAA	Wyświetlono 37 z 37	427	91.83 %

Najczęściej z miast w Polsce				
Lp.	Wartość	Ilość	Wykres	%
1.	Lublin	299		62.82 %
2.	Warszawa	19		3.99 %
3.	Brzeżyny	13		2.73 %
4.	Łódź	8		1.68 %
5.	Kielce	6		1.26 %
6.	Białystok	5		1.05 %
7.	Tarnów	5		1.05 %
8.	Kraków	4		0.84 %
9.	Tarnobrzeg	4		0.84 %
10.	Wrocław	4		0.84 %
11.	Toruń	3		0.63 %
12.	Katowice	2		0.42 %
13.	Zamość	2		0.42 %
14.	Gdańsk	1		0.21 %
15.	Hrubieszów	1		0.21 %
16.	Lębork	1		0.21 %
17.	Olsztyn	1		0.21 %
18.	Opalenica	1		0.21 %
19.	Ostrów Lubelski	1		0.21 %
20.	Poznań	1		0.21 %
21.	Radom	1		0.21 %
22.	Radomyśl Wielki	1		0.21 %
23.	Rzeszów	1		0.21 %
24.	Szczecin	1		0.21 %
25.	Tczew	1		0.21 %
26.	Zielona Góra	1		0.21 %
AAA	Wyświetlono 26 z 26	387		81.30 %

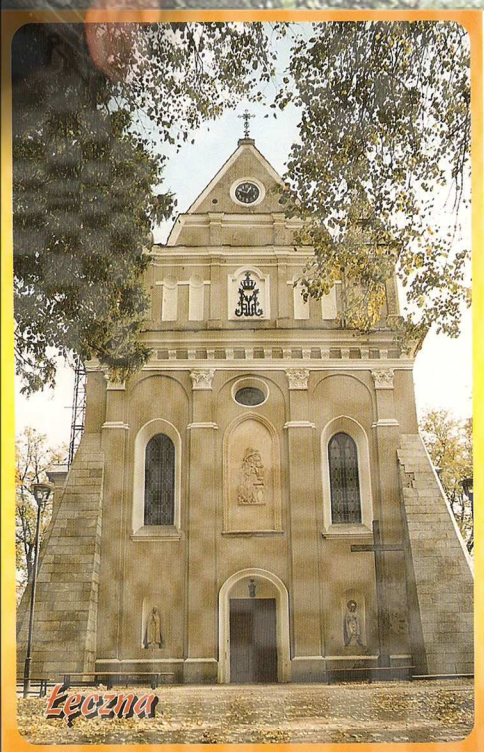
25.	Tczew	1	0.22 %
27.	Zielona Góra	1	0.22 %
AAA	Wyświetlono 27 z 27	382	82.15 %

Najczęściej z województw w Polsce				
Lp.	Wartość	Ilość	Wykres	%
1.	lubelskie	296		63.66 %
2.	mazowieckie	21		4.52 %
3.	łódzkie	21		4.52 %
4.	małopolskie	9		1.94 %
5.	świętokrzyskie	9		1.94 %
6.	podkarpackie	6		1.29 %
7.	podlaskie	4		0.86 %
8.	dolnośląskie	3		0.65 %
9.	kujawsko-pomorskie	3		0.65 %
10.	pomorskie	3		0.65 %
11.	wielkopolskie	2		0.43 %
12.	śląskie	2		0.43 %
13.	lubuskie	1		0.22 %
14.	warmińsko-mazurskie	1		0.22 %
15.	zachodniopomorskie	1		0.22 %
AAA	Wyświetlono 15 z 15	382		82.15 %

Łęczna

Burmistrz miasta Łęczna Teodor Kosiarski odniósł się do historycznych rozważań dotyczących XIX w. W swoim ciekawym i żywym wystąpieniu, budząc duże zainteresowanie wśród uczniów w przystępny sposób wprowadził ich współczesną rzeczywistość ukazując z jednej strony blaski tego urzędu, zaś z drugiej trudności, jakie napotyka ten urząd w realizacji, co raz to nowych zadań przerzucanych przez władze centralne na barki samorządu. Burmistrz Kosiarski koncentrował uwagę na problemach miasta takich jak: bezpieczeństwo ludności, problematyka szkolna, budownictwo komunalne, w szczególności zaś na problemie bezrobocia dotyczącego młodzieży kończącej różnego typu szkoły. Jest to jeden z najtrudniejszych problemów tworzenia miejsc pracy w tym regionie rolniczym. Poruszył też problem kopalni „Bogdanka” i możliwości uruchomienia drugiego szybu w Stefanowie, co rozwiązałoby częściowo problemy bezrobocia wśród różnych grup ludności. Dyskutowano również nad problemem opieki zdrowotnej i szybszym wybudowaniem nowego szpitala dla regionu w Łęcznej. Pojawiła się też kwestia, którą zainteresowana była młodzież utworzenia filii jednego z wydziałów (m in. administracyjnego pod patronatem UMSC lub KUL). Żywe zainteresowanie wzbudziła wizja przyszłościowego zagospodarowania miasta i regionu, w którym Łęczna miałaby odgrywać centralną rolę, jako ważne miasto tranzytowe do

granicy na wschodzie z Ukrainą, gdzie znajdują się punkty celne, infrastruktura gospodarcza (hotele, zajazdy), nowoczesne parkingi oraz nowe trasy do granicy. Wszystkie te zagadnienia zostały uczniom dogłębnie omówione.

ROBERT KOZYRSKI
FUNDACJA KONRADA ADENAUERA
FUNDACJA ROZWOJU KUL (PESS)

ADMINISTRACJA SAMORZĄDOWA W UE

Administracja samorządowa to zespół organów publicznych powołanych do realizowania zadań państwa w terenie. Bezpośredni wpływ na jej działanie mają regulacje prawne, z konstytucją i odnośnymi ustawami na czele, oraz pewna tradycja funkcjonowania samorządu. I tej tradycji, historii chciałbym poświęcić kilka słów. Każde z państw narodowych ma tutaj własne doświadczenia, niektóre sięgają jeszcze czasów średniowiecza. Dla przykładu austriacki samorząd, a zarazem jego współczesna administracja, ukształtował się w XIX wieku w czasach Cesarstwa Austro-Węgierskiego. Pierwsze wzmianki o gminach występujących na terenie całego kraju pochodzą z 1849 r. Największe doświadczenia w tym względzie posiada Francja, gdzie funkcja administracji samorządowej była pełniona przez lokalnych proboszczów i to już w średniowieczu, a swój obecny status gminy francuskie osiągnęły w 1884 r. Podobne doświadczenia mają Niemcy, a początków niemieckiego samorządu terytorialnego należy szukać jeszcze w czasach średniowiecznych, kiedy to miasta cieszyły się wolnością. Faktyczny kształt jednostki samorządu, choć niezupełnie demokratycznego jeszcze, datuje się na rok 1808, gdy na obszarze Prus wprowadzono ustawę o ustroju miast. W 1918 roku wprowadzono powszechne i równe lokalne prawo wyborcze, natomiast prawdziwa demokratyzacja samorządu niemieckiego rozpoczęła się dopiero w 1945 roku, wobec polityki zachodnich mocarstw, które przenosiły stopniowo do swoich stref okupacyjnych rozwiązania samorządu lokalnego. Wspaniałą wręcz historią i tradycją może poszczycić się administracja samorządowa w Anglii. Jej początki sięgają średniowiecza, kiedy to przedstawicielem króla w hrabstwie był tzw. sędzia pokoju. W XIX w. w Anglii funkcjonował aż 5 szczeblowy model samorządu lokalnego składający się z parafii (początkowo była to najmniejsza jednostka Kościoła w Anglii), związku opieki społecznej (kilku parafii wspólnie realizujących zadania opieki społecznej), dystryktu (kilku parafii miejskich lub wiejskich), miasta municypalnego oraz hrabstwa (w Anglii była to i jest jednostka samorządu najwyższego szczebla). Parafie, dystrykty i hrabstwa przetrwały na terenie większości Królestwa do dnia dzisiejszego. Na drugim biegunie znajdują się państwa, które w związku ze swoją historią, mają stosunkowo młode doświadczenia w tworzeniu samorządu i administracji samorządowej.

Do nich zaliczają się np. Węgry. Początek dzisiejszego samorządu węgierskiego datuje się na rok 1990, kiedy to została przyjęta ustawa o samorządzie, będąca podstawą tworzenia i funkcjonowania jednostek gminnych. Na przestrzeni lat wnoszono do tej ustawy wiele poprawek, które konstytuują kształt dzisiejszej struktury samorządowej na Węgrzech. Obecna struktura samorządu terytorialnego Słowenii kształtowała się już od roku 1991, kiedy w Konstytucji zapisano postanowienia, dotyczące konieczności przeprowadzenia reform samorządowych. Reformy te rozpoczęto rok później, a ich efektem była Ustawa o Samorządzie Lokalnym, uchwalona w 1993 r., która stała się podstawą funkcjonowania lokalnych jednostek inaugurujących swoją „nową” działalność z dniem 1 stycznia 1994 r. Początki samorządu terytorialnego na Słowacji, podobnie jak w innych państwach Europy Środkowo-Wschodniej, sięgają 1990 r. Wtedy to również w tym państwie zainaugurowano reformę, która miała doprowadzić do powstania jednostek samorządowych. Powołano do życia samorządowe gminy, zaś w 2001 r. ustawodawcy wprowadzili jeszcze jeden szczebel samorządu – kraje. W Czechach reforma samorządowa została zainicjowana przez wniesienie poprawek do Konstytucji ówczesnej Czechosłowacji w 1960 r. Konstytucja już Republiki Czeskiej z 1992 r. ustaliła dwuszczeblowy samorząd lokalny reprezentowany przez gminę i dystrykt. Dzisiejszy kształt samorządu terytorialnego w Polsce jest efektem długich i ciągłych prób jego ustalenia, sięgających czasów międzywojennych. Koncepcję zbliżoną do dzisiejszego modelu, zawierała Konstytucja marcowa z 1921 r., zakładająca istnienie jednostek w gminie, powiecie i województwie, choć tak naprawdę status samorządowy mogły mieć tylko 2 z 16 województw, a mianowicie pomorskie i poznańskie. Kolejna ustawa zasadnicza – Konstytucja kwietniowa z 1935 r., co prawda w większym stopniu regulowała kwestie samorządu, lecz tym samym mocno ujednoliciła kompetencje organów wszystkich szczebli oraz nakazywała stanowienie prawa miejscowego pod organami nadzoru, które musiały to prawo zatwierdzić. Po III wojnie światowej ustrój samorządu ewoluował w każdym możliwym zakresie – kwestii organizacji organów samorządowych, ich kompetencji i zadań, dyktowany również zmieniającym się podziałem administracyjnym państwa. Ważny przełom w dziejach polskiego samorządu terytorialnego stanowi reforma z 1975 r., ustanawiająca dwustopniowy samorząd – gminę i województwo, likwidując dotychczasowy powiat. Kolejnym krokiem było wprowadzenie samorządu lokalnego tylko na poziomie gminy – w 1990 r. W 1998 roku nastąpił istotny zwrot w historii samorządu, a mianowicie Sejm uchwalił ustawy, konstytuującą samorząd powiatowy oraz samorząd wojewódzki. Następnie, w 2002 roku przeprowadzono reformę administracyjną, ostatecznie regulującą kwestie samorządowe, do dzisiaj. Podstawowe, ogólne regulacje związane z funkcjonowaniem samorządu terytorialnego zawiera Konstytucja RP z 2 kwietnia 1997 roku. Następnie bardziej uszczegółowione zasady znajdują się w odnośnych ustawach (o samorządzie terytorialnym z 8 marca 1990, o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa z 24 lipca 1998, o bezpośrednich wyborach wójta, burmistrza i prezydenta miasta z 20 czerwca 2002. Jakże zatem zadania i obowiązki stoją przed samorządami i administracją samorządową w poszczególnych krajach. Tutaj sytuacji jest nieco skomplikowana, a to ze względu na różnorodny stopień podziału kompetencji tychże organów. Przykładem może być tutaj system samorządowy Belgii, który funkcjonuje w skomplikowanej strukturze prawno-ustrojowej. Stolica państwa – Bruksela – jest wydzielonym, dwujęzycznym regionem z wyodrębnionym rządem. Poza Brukselą, są jeszcze 2 regiony: flamandzki (gdzie językiem urzędowym jest flamandzki) i waloński (gdzie mówi się po francusku). Obok trzech regionów funkcjonują trzy wspólnoty, na zasadach federacji, a mianowicie: flamandzka, francuska oraz niemieckojęzyczna. Samorząd terytorialny funkcjonuje na poziomie gminy i prowincji. Gmin jest 589 (262 w Walonii, 19 w Brukseli, 308 we Flandrii), prowincji zaś 10 (5 w Walonii i 5 we Flandrii).

Cechą charakterystyczną belgijskiego samorządu, jak przystało na członka-założyciela Unii Europejskiej i polityczne serce Europy, jest jedna z podstawowych zasad funkcjonowania Unii Europejskiej – transparentność, czyli jawność, przejrzystość, czytelność dla mieszkańców. Sesje Rad Gmin dotyczące budżetu są zawsze jawne. W Belgii popularne i efektywne są związki międzygminne - zrzeszenia kilku gmin, które lepiej niż pojedyncze gminy radzą sobie z gospodarką wodną, ściekową, dostawami gazu, energii, telekomunikacją, ale także i kulturą czy turystyką. Tak więc gminy belgijskie dbają o porządek publiczny, sprawy cywilne obywateli (narodziny, małżeństwa, zgony), zezwolenia wymagane prawem, infrastrukturę drogową, opiekę społeczną, prowincja zaś zajmuje się planowaniem miejskim, infrastrukturą, edukacją, kulturą, sportem oraz dba o wprowadzanie w życie prawodawstwa spójnego językowo. Dania jest jednym z krajów na świecie, gdzie decentralizacja postąpiła najdalej, i gdzie większość zadań do rozwiązania jest przekazywana gminom i powiatom. Gminy duńskie zajmują się działalnością bibliotek, budową i utrzymaniem dróg, gospodarką odpadami, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska, opieką społeczną i opieką zdrowia, oświatą, planowaniem przestrzennym, rekreacją, rozrywką, kulturą i sportem. W wyłącznej gestii powiatu leży szpitalnictwo, transport i regionalne planowanie przestrzenne. Jednoszczeblowy samorząd, a tym samym administrację samorządową, posiada Estonia. Samorząd w Estonii występuje jedynie na szczeblu gminnym. Drugi szczebel podziału terytorialnego kraju – powiat – jest zarządzany przez administrację centralną. Samorząd w Estonii odpowiada za: szkolnictwo (od edukacji przedszkolnej do szkolnictwa wyższego na poziomie licencjata), biblioteki, muzea, budynki publiczne, sport, opiekę społeczną, dostawy wody i oczyszczanie ścieków, lokalne planowanie przestrzenne, lokalny transport publiczny, utrzymanie lokalnych dróg i ulic. We Francji wyróżnia się trzy szczeble władzy lokalnej: gminę, departament i region. Podstawową jednostkę samorządu terytorialnego stanowi gmina. Charakterystyczna dla tego kraju jest duża liczba gmin - 36.7631 (na kontynencie i na terytoriach zamorskich). Departamentów jest 100 (96 w Europie + 4 na terytoriach zamorskich), a regionów 26 (22 w Europie oraz Martynika, Gwadelupa, Gujana, Reunion). Charakterystycznym dla Francji jest również pełnienie przez organy wykonawcze samorządu terytorialnego w gminach i departamentach jednocześnie funkcji samorządowych i rządowych. Gminy francuskie zajmują się wszelką działalnością, która zmierza do zaspokojenia potrzeb lokalnej społeczności,

MGR BOGDAN WAGNER – LUBELSKI WICEKURATOR OŚWIATY ORAZ MGR ZOFIA BIELECKA -
DYREKTOR IX LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO IM. MIKOŁAJA KOPERNIKA W LUBLINIE -
SŁUCHAJĄCY Z ZAINTERESOWANIEM WYKŁADU.

chyba że kompetencje te są zastrzeżone dla innej wspólnoty lokalnej lub państwowej. W wyraźnej gestii administracji departamentowej leży utrzymanie bibliotek, dróg i szlaków, przeciwdziałanie skutkom klęsk żywiołowych, sprawowanie opieki społecznej, w tym ochrony zdrowia, czy też utrzymanie miejskiego i szkolnego transportu. Dla regionów zastrzeżono ochronę środowiska, oświatę (szkoły zawodowe i wyższe) oraz regionalne planowanie rozwoju. Litewski samorząd jest jednoszczeblowy i składa się z 56 gmin (44 gminy wiejskie i 12 miejskich). Litewskie gminy są jednymi z największych terytorialnie w całej Europie. Na początku lat dziewięćdziesiątych XX w. na Litwie obowiązywał dwuszczeblowy system samorządowy.

Obecny system samorządowy obowiązuje od 1995 roku. Wśród kompetencji litewskich samorządów wyróżniamy: planowanie miejscowe, mieszkalnictwo, lokalny transport publiczny, gospodarkę wodną i ściekową, drogi lokalne, przedszkola i szkolnictwo podstawowe, ochronę zdrowia, opiekę społeczną, kulturę. Istotne różnice w funkcjonowaniu gmin europejskich można również zauważyć jeśli chodzi o ich kadencyjność. Kadencja samorządu w Austrii wynosi od 4 do 6 lat, w zależności od kraju związkowego (landu), w Niemczech od 4 do 8, w Estonii, na Łotwie, Malcie 3 lata, w Danii, Finlandii, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Polsce i Czechach 4 lata, na Cyprze, w Irlandii 5 lat, w Belgii, Francji, Luksemburgu 6 lat. Jak zatem widać większość państw europejskich przyjęła 4 letnią kadencję samorządu.

Na czele wszystkich gmin europejskich stoi burmistrz wybierany przez radę gminy lub w wyborach bezpośrednich. Ewenementem jest tutaj Belgia i Holandia, gdzie burmistrz jest mianowany przez monarchę. W wyborach powszechnych wybiera się burmistrza na Cyprze, w Polsce, na Słowacji i na Węgrzech. Z kolei spośród radnych burmistrz jest wybierany w Danii, Estonii i Finlandii. W Grecji burmistrzem zostaje osoba, która uzyskała największą liczbę głosów podczas wyborów do rady.

W każdym z państw europejskich burmistrz stoi też na czele zarządu, który najkrócej mówiąc wykonuje uchwały i decyzje rady. Na Cyprze burmistrz udziela także ślubów cywilnych, a w Holandii jest jednocześnie rzecznikiem spraw obywatelskich w gminie.

Podsumowując tę krótką refleksję na temat administracji samorządowej w UE, trzeba powiedzieć jedno! Niezależnie od kraju i zastosowanych w nim rozwiązań ustrojowych, które wynikają z długoletnich doświadczeń i specyfiki historycznej, administracja samorządowa w równym stopniu spełnia te same funkcje. Zaspokajają podstawowe potrzeby mieszkańców, a zarazem buduje więzi społeczne, niezbędne do funkcjonowania małej ojczyzny, którą niewątpliwie jest gmina – a więc określone terytorium i zamieszkujący je ludzie.

MOJA GMINA –

NAZWA MAŁĄ OJCZYZNĄ

Czytelniku

Przed sobą masz właśnie ogromne drzwi Fotograficznego Muzeum Historyczno-Naukowego im. dr Ireneusza Sadurskiego - nauczyciela Historii i Wiedzy o Społeczeństwie w LX Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Lublinie. Jest to specjalny - debiutancki rozdział czasopisma szkolnego "Sadurczykus Times" - Edycja Maj 2009, w którym będziesz miał okazję zapoznać się z materiałami związanymi bezpośrednio z tematem przewodnim numeru oraz obejrzeć najciekawsze i dla ogółu niedostępne fotografie z wydarzeń szkolnych, na których owe materiały zostały zaprezentowane szerokiej publiczności.

zapraszamy.....

Handwritten documents with columns of text, possibly a ledger or list.

Handwritten documents with columns of text, possibly a ledger or list.

MR
Apr 21 / 57 64 11
N 3484
779
W Lublinie dnia 22 Maja 1862 r.
Wydzielony
Sąd
Rząd Gubernialny Lubel
Zmocy Art 53 Ustępu 4 Najwyższemu
10 Marca 1859 r. zatwierdzonej Ustawie
11 Lipca 1859 r. Rząd Gubernialny
Generał Cywilny
Generał Major
Naczelnik Kancelaryi
NOMINACJA
na Urząd
Rząd Gubernialny Lubel
dla
P. Starosty
Zbiory AP

GALERIA FOTOGRAFII

ASZĄ MAŁĄ OJCZYZNĄ

OJCZYZNĄ

SADURCZYKUS TIMES

Specjalne Wydanie Maj 2009
Poświęcone Projektowi organizowanemu przez
POLSKĄ FUNDACJĘ
imienia ROBERTA SCHUMANA
“Jak Działa Moja Gmin@?”

*Na fotografii od lewej : dr Ireneusz Sadurski , mgr inż. Teodor Kosiarski ,
mgr Janina Szymajda, mgr Bogdan Wagner oraz mgr Zofia Bielecka.*

*Zdjęcia z Sesji Naukowej - wykonał uczeń matematyczno-informatycznej Klasy B 06/09 -
Szymon Walczak. Nad wszystkim czuwał i prace koordynował dr Ireneusz Sadurski.*

*Wydanie Maj 2009 czasopisma “Sadurczykus Times” z pomocą materiałów przygotowanych
i zebranych przez dra Ireneusza Sadurskiego - wykonał w całości uczeń matematyczno-
informatycznej klasy B 06/09 -
Patryk Wałachowski. (ioot.dziko@gmail.com)*

Jak działa moja [gmin@?](#)

1 stycznia 2009 r. – 31 stycznia 2010 r.

RAPORT CZĄSTKOWY SZKÓŁ-PARTNERÓW

CZEŚĆ I MONITORING

Zachęcamy, by w porozumieniu z Fundacją Partnerzy przedstawiali raport z monitoringu w innej atrakcyjniejszej formie, np. pamiątkowego wydawnictwa czy albumu. Bez względu na formę raport z monitoringu musi jednak uwzględniać poniższe zagadnienia, a jego treść (zasadnicza część) musi być również dostępna w wersji elektronicznej, by umożliwić ewentualną publikację.

Dane szkoły

Nazwa szkoły	IX LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. MIKOŁAJA KOPERNIKA
Adres z kodem pocztowym	20 – 709 LUBLIN ul. A. Struga 6
Miejscowość	LUBLIN
Województwo	LUBELSKIE
Gmina	MIASTO LUBLIN
Tel. szkoły	(0-81) 525 54 35
Faks szkoły	(0-81) 525 54 35
E-mail szkoły	<u>sekretar@9lo.lublin.pl</u> <u>dyrekcja@9lo.lublin.pl</u>

Nauczyciel odpowiedzialny

Imię i nazwisko	Dr IRENEUSZ SADURSKI
Tel. kontaktowy	*****
E-mail	<u>i.sadurski@interia.pl</u>

Jakie działania podjęto w celu zmonitorowania działania gminy?

(proszę napisać, w jakim terminie działania te się odbyły, ile osób w nich uczestniczyło)

1. Moje dotychczasowe zainteresowania ustrojem administracji państwowej ze szczególnym położeniem nacisku na władze samorządowe odnoszące się do urzędników miast prywatnych Lubelszczyzny w XIX wieku spowodowały nawiązanie współpracy z Urzędem Miasta Łęczna. W ramach zajęć z wiedzy o społeczeństwie dotyczących podstawowego szczebla administracji państwowej zorganizowałem 21 października 2004 r. w murach IX LO pierwsze spotkanie z burmistrzem Miasta Łęczna – Teodorem Kosiarskim. W oparciu o bogate źródła rękopiśmienne znajdujące się w Archiwum Państwowym w Lublinie oraz inną dokumentację urzędową powstał artykuł naukowy zamieszczony w Rocznikach Humanistycznych KUL pt. „Burmistrzowie miast prywatnych województwa (guberni) lubelskiego w latach 1815-1867” w 2004 r.

Celem kolejnego spotkania z urzędnikiem była zorganizowana przeze mnie **sesja naukowa nt. „Urzędnicy samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie lubelskim – zakres obowiązków i uprawnień burmistrza w XIX wieku i współcześnie”**, która odbyła się **20 kwietnia 2009 r. w IX Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika w Lublinie**. Wśród zaproszonych gości byli: mgr inż. Teodor Kosiarski - burmistrz miasta Łęczna, dr Robert Kozyrski – z Fundacji Rozwoju KUL, mgr Bogdan Wagner – Lubelski Wicekurator Oświaty, mgr Janina Szymajda była dyrektorem IX Liceum. W sesji uczestniczyło łącznie 165 osób. /załącznik nr1¹.

W ramach szeroko pojętego tematu „Jak działa moja gmina” zaproponowanego przez Polską Fundację R. Schumana w Warszawie została przedstawiona problematykę samorządową na przykładzie urzędników samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie (guberni) lubelskim w dobie niewoli narodowej w XIX wieku i współcześnie. Powyższy temat ukazany został w trzech aspektach. W pierwszym przedstawiono urząd burmistrza i jego kompetencje w ramach lokalnej społeczności w momencie powołania tej instytucji w Królestwie Polskim w 1815 r. W drugim ukazano tą problematykę paralelnie (porównawczo) z współczesnymi uprawnieniami burmistrza, zaś w trzecim aspekcie omówiono administrację samorządową w krajach Unii Europejskiej, do której jak wiemy należy Polska.

Wnikliwie przedstawiłem uczniom podstawę źródłową omawianego tematu. Stanowiły ją dziewiętnastowieczne archiwalia (akta osobowe burmistrzów) tzw. Listy Stanu Służby wytworzone przez urzędy administracji terenowej w województwie (guberni) lubelskim, przechowywane w Państwowym Archiwum w Lublinie. Omówiłem strukturę administracyjną władz samorządowych w XIX wieku oraz kompetencje urzędu burmistrza, co poparte zostało fragmentami rozporządzeń władz państwowych dotyczących tego urzędu. Istotne nowum stanowiły zaprezentowane przeze mnie wręcz unikalne teksty przysięgi składanej przez burmistrza i ewolucja tego tekstu w następstwie zmiany polityki rosyjskiej w Królestwie Polskim. Ponadto naświetliłem uczniom procedurę złożenia przez burmistrza stosownego do obejmowanego stanowiska egzaminu na przykładzie Piotra Siennickiego, podoficera Wojska Polskiego. Warto podkreślić, że kwestia egzaminu burmistrzowskiego nie była dotąd przedmiotem większego zainteresowania badaczy. Wybitny znawca historii ustroju Juliusz Bardach w Historii państwa i prawa Polski ograniczył się tylko do stwierdzenia, że burmistrz musiał złożyć egzamin. W oparciu o wyniki moich badań zredagowana została także strona internetowa (zob. www.sadurski-XIXw.prv.pl) z cyklem o korpusie urzędniczym w XIX, której celem było omówienie egzaminu burmistrzowskiego, ukazanie wyboru urzędników oraz zakresu uprawnień urzędu.

Wyniki moich badań, zamieszczone na stronie internetowej, wzbudziły żywe zainteresowanie w Polsce w różnych kręgach, czego dowodem jest liczba osób korzystających z

¹ Sadurczyk Times – szkolne czasopismo wydawane od maja 2004 pod kierunkiem dra. Ireneusza Sadurskiego nauczyciela historii i wiedzy o społeczeństwie przy współpracy uczniów upowszechniające wśród młodzieży i pracowników IX LO program edukacji europejskiej, stosunków międzynarodowych, program wychowania patriotycznego, a także aktualności z życia szkoły. W latach 2004-2009 ukazało się 8 numerów czasopisma. Dziewiąty w całości poświęcony jest urzędnikom samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie lubelskim – zakres obowiązków i uprawnień burmistrza w XIX wieku i współcześnie.

mojego tekstu. Są wśród nich naukowcy, historycy, historycy administracji, badacze historii regionalni, a także samorządowcy, nauczyciele łącznie z Lubelskim Kuratorium Oświaty, jak i uczniowie szkół licealnych. Należy podkreślić, że osoby zainteresowane moją stroną internetową wywodziły się z 15 miast, w tym z dużych ośrodków uniwersyteckich jak: Lublin, Warszawa, Wrocław, Gdańsk, Katowice, Łódź, Poznań i Szczecin.

Natomiast burmistrz miasta Łęczna Teodor Kosiarski odniósł się do historycznych rozważań dotyczących XIX w. W swoim ciekawym i żywym wystąpieniu, budząc duże zainteresowanie wśród uczniów w przystępny sposób wprowadził ich współczesną rzeczywistość ukazując z jednej strony blaski tego urzędu, zaś z drugiej trudności, jakie napotyka ten urząd w realizacji, co raz to nowych zadań przerzucanych przez władze centralne na barki samorządu. Burmistrz Kosiarski koncentrował uwagę na problemach miasta takich jak: bezpieczeństwo ludności, problematyka szkolna, budownictwo komunalne, w szczególności zaś na problemie bezrobocia dotyczącego młodzież kończąca różnego typu szkoły. Jest to jeden z najtrudniejszych problemów tworzenia miejsc pracy w tym regionie rolniczym. Poruszył też problem kopalni „Bogdanka” i możliwości uruchomienia drugiego szybu w Stefanowie, co rozwiązałoby częściowo problemy bezrobocia wśród różnych grup ludności. Dyskutowano również nad problemem opieki zdrowotnej i szybszym wybudowaniem nowego szpitala dla regionu w Łęcznej. Pojawiła się też kwestia, którą zainteresowana była młodzież utworzenia filii jednego z wydziałów (m in. administracyjnego pod patronatem UMCS lub KUL). Żywe zainteresowanie wzbudziła wizja przyszłościowego zagospodarowania miasta i regionu, w którym Łęczna miałaby odgrywać centralną rolę, jako ważne miasto tranzytowe do granicy na wschodzie z Ukrainą, gdzie znajdują się punkty celne, infrastruktura gospodarcza (hotele, zajazdy), nowoczesne parkingi oraz nowe trasy do granicy. Wszystkie te zagadnienia zostały uczniom dogłębnie omówione.

Wystąpienie dr Roberta Kozyrskiego z Fundacji Rozwoju KUL pt. „Administracja samorządowa w Unii Europejskiej” miało na celu przybliżenie uczniom podstawowej wiedzy z zakresu funkcjonowania samorządów i administracji samorządowej w Europie. Wiedza szczegółowa została poprzedzona krótkim rysem historycznym, w którym jako przykład podano rozwiązania na bazie państw: Cesarstwa Austro-Węgierskiego, Francji, Prus, Niemiec, Anglii, Węgier, Słowacji, Czech i Polski. Autor ukazał zadania i obowiązki samorządów i administracji samorządowej w UE (na przykładach: Belgii, Danii, Estonii, Francji, Litwy) oraz kadencyjność samorządów i władz samorządowych (na przykładach: Austrii, Niemiec, Estonii, Łotwy, Malty, Danii, Finlandii, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Polski, Czech, Cypru, Irlandii, Belgii, Francji, Luksemburgu). Na koniec poruszono jeszcze zagadnienia: sposobu wyboru burmistrzów i ich uprawnień.

Analiza sesji oraz rozmowy odbyte po jej zakończeniu stanowiły dla mnie postawę do wyciągnięcia wniosku, iż tego typu wydarzenie jest akceptowane przez uczniów i służy ich aktywizacji. Inicjatywa i wysiłek organizatorski przyniosły pozytywne efekty poznawcze, wywołały dyskusje, która nie ustała po jej zakończeniu. Udział w sesji zarówno dla mnie, jak i dla moich uczniów był okazją do skonfrontowania przemyśleń i opinii na temat roli, zadań i funkcjonowania samorządu terytorialnego. Zdaniem wielu pytanym o to osób przedsięwzięcie to było jednym z ważniejszych wydarzeń w szkole w bieżącym roku szkolnym.

2. Kolejnym etapem podjętego działania w celu monitorowania mojej gminy było uczestnictwo z grupą młodzieży licealnej w **międzynarodowej sesji naukowej nt. Wyzwania dla rozwoju miast w Unii Europejskiej (m.in. procesy demograficzne, gospodarcze, przemiany strukturalne), która odbyła się 21 kwietnia 2009 r w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.** Inicjatorem sesji była Fundacja Rozwoju KUL, Fundacja Konrada Adenauera i Wyższa Szkoła Stosunków Międzynarodowych i Komunikacji Społecznej. Honorowym gościem sesji był dr Gunter Wolfgang Dill z Niemiec, były koordynator doradztwa międzynarodowego ds. administracji i polityki komunalnej w Fundacji Konrada Adenauera, obecnie ekspert ds. polityki komunalnej. W sesji uczestniczyło ok. 80 osób. Uczniowie mieli możliwość zapoznania się z problemami funkcjonowania gmin w UE, projektami związanymi z usprawnieniem życia w miastach europejskich oraz miejscem i roli polskich gmin w strukturze regionów UE, z której to

pomocy mogą korzystać. Słuchaczom przybliżono formy pomocy przedakcesyjnej i poakcesyjnej UE skierowanej do krajów kandydujących i członkowskich. Sesja poruszała także tematykę dotyczącą roli Polski w systemie instytucjonalnym UE.

Uczestnictwo z grupą młodzieży licealnej, (która uczestniczy w projekcie „Jak działa moja gmina”) w międzynarodowej sesji stworzyło możliwość wymiany poglądów i zdobycie nowych informacji na temat relacji regionalnych między Polską a Niemcami z uwagi na skomplikowaną w wielu przypadkach przeszłość oraz bezpośrednie sąsiedztwo, odgrywające zasadniczą rolę w stabilizacji kontynentu europejskiego. /załącznik nr 2/.

3. Sonda przeprowadzona przez grupę 20 uczniów IX LO w kwietniu 2009 r. wśród mieszkańców miasta Lublina nt. Oceny działania mojej gminy.

Na podstawie przeprowadzonej sondy przez uczniów IX LO można stwierdzić, że obecnie władze samorządowe spełniają oczekiwania, jeśli chodzi o sprawność realizowania projektów obywatelskich. Wiedzę na temat działalności władz mieszkańcy Lublina czerpią z Internetu, prasy, telewizji i od znajomych. Niestety, znaczna większość ankietowanych nie jest świadoma działalności urzędników i nie wierzy w skuteczność prowadzonych reform. Ankietowani w zdecydowanej większości nie mają zaufanie do osób sprawujących władzę w gminie. Pytani, jakie są powody nie uczestniczenia w wyborach podają: zdecydowanie brak zainteresowania oraz wiary w możliwości poprawy w dotychczasowej sytuacji. Podkreślają, że nie mają wpływu na tę sytuację. Ankietowani na zadane pytanie, jakie była najlepsza ustawa wprowadzona przez obecny samorząd w zdecydowanej większości nie potrafili wymienić, podobnie jak też negatywnie ocenili działalność samorządu lokalnego. Na pytanie gdybym był radnym i co bym zmienił na terenie naszej gminy blisko połowa z nich wymieniła na pierwszym miejscu Zalew Zemborzycki, a następnie komunikację miejską. Negatywnie odpowiedzieli na kwestię sprzedaży biletów w środkach komunikacji miejskiej. Połowa ankietowanych opowiedziała się za jak najszybszą poprawą stanu dróg w mieście. Zaskakujące jest, że $\frac{3}{4}$ ankietowanych była przeciwna zakazie palenia w miejscach publicznych. Prawie wszyscy zadowoleni byli, że mieszkają w Lublinie. Jako wizytówkę miasta wymieniają przede wszystkim Starówkę lubelską, Zamek i spotkania kulturowe. Podkreślali też w większości, że Lublin stwarza dobre warunki do edukacji. Niemal wszyscy nie umieli pozytywnie określić, jakie reformy w mieście były realizowane. Na jakie kwestie sami powinni zwrócić uwagę głosy rozłożyły się równomiernie: bezpieczeństwo, zagospodarowanie czasu młodych ludzi czy wygląd miasta.

Na podstawie analizy wypowiedzi respondentów nasuwają się następujące wnioski: brak zaangażowania uczestników w wyborach samorządowych i brak zainteresowania się działalnością, niewiara w możliwość w realizację przedwyborczych obietnic, zaś z drugiej strony dostrzeganie konieczności wykonania ważnych dla miasta zadań np. polepszenie stanu dróg. Wszyscy respondenci podkreślają, że są dumni będąc mieszkańcami Lublina. /załącznik nr 3/.

4. Gra internetowa

Od 25 kwietnia 2009 r. grupa uczniów IX LO uczestniczy w stworzonej na potrzeby projektu grze internetowej przedmiotem, której jest działalność władz wirtualnej gminy. Dotychczas zarejestrowanych 32 osób uzyskało łącznie 9990 punktów, co obecnie plasuje naszą szkołę na 14 miejscu na 48 wyszczególnionych placówek oświatowych z Polski. Aktywność moich uczniów m.in. Pawła Mącika, Krzysztofa Twaróga, Pawła Dąbrowskiego została nagrodzona certyfikatem ukończenia internetowego kursu dotyczącego tematyki samorządu gminnego. Pomysł gry internetowej zachowuje procedury obowiązujące w organach samorządu terytorialnego. Dzięki niej uczniowie mają możliwość podjęcia debaty i oddania głosu na uchwałę, czy zaproponowania stworzonych przez siebie uchwał. Przykładem może być projekt uchwały ucznia Pawła Mącika z klasy I H, który został zaakceptowany przez organizatora gry, a najbliższym czasie zostanie zamieszczony na stronie i poddany pod dyskusję uczestników. Analiza gry oraz rozmowy z uczniami stanowiły dla mnie podstawę do wyciągnięcia wniosku, że tego typu projekt jest akceptowany przez młodzież i służy ich aktywizacji. Uczniowie mają możliwość wzajemnych

konsultacji na specjalnie utworzonych w tym celu forach dyskusyjnych. Ponadto jest to dobry przykład wzbogacenia procesów dydaktycznych i jest dobrą okazją do poszerzenia wiedzy na temat działalności samorządu terytorialnego.

5. Konkurs nt. „Rola, zadania i funkcjonowanie samorządu terytorialnego”.

Uczniowie IX Liceum brali udział w konkursie nt. Rola, zadania i funkcjonowanie samorządu terytorialnego” wykazując duże zainteresowanie, które wyrażało się w znajomości wielu problemów samorządowych. Wysuwali ciekawe, a nie kiedy zaskakujące propozycje dotyczące ważnych dziedzin z życia miasta. Jest to tym bardziej istotne, że w życiu codziennym odnosi się wrażenie, że te sprawy ich nie interesują. Generalnie można stwierdzić, że powinno się organizować tego typu konkursy poszerzające wiedzę o działalność instytucji samorządowych, ale i także organizować spotkania z przedstawicielami tych władz, co jak można sądzić wyzwalałoby wśród młodych ludzi dodatkowe zainteresowania związane z ideami samorządności. /załącznik nr 4/.

6. Udział uczniów IX LO w XXXI sesji Rady Miasta Lublin nt. „Absolutorium dla Prezydenta Miasta Lublin”, która odbyła się 30 kwietnia 2009r. w Urzędzie Rady Miasta Lublin. Ze względu na ograniczone warunki lokalowe w sali zebrania samorządu, udział w sesji mogła wziąć tylko grupa licealistów (15 osób). W sesji łącznie uczestniczyło ok. 60 osób. /zob. poniżej. /załącznik nr 5/.

Ile razy uczniowie uczestniczyli w sesji Rady Gminy lub komisji? Opis sesji. Czego się nauczyli podczas tej sesji?

Uczniowie uczestniczyli w sesji Rady Gminy dwukrotnie. Po raz pierwszy formą popularyzowania idei samorządu i budowania więzi młodzieży z władzami lokalnymi własnego miasta był udział grupy 15 uczniów w XLIX absolutorijnej sesji Rady Miasta Lublina 25 kwietnia 2002 r. Moje kontakty na różnych szczeblach samorządu terytorialnego były kontynuowane poprzez różne spotkania z urzędnikami samorządowymi. W ramach zajęć z wiedzy o społeczeństwie dotyczących podstawowego szczebla administracji państwowej zorganizowałem 21 października 2004 r. spotkanie z burmistrzem Miasta Łęczna – Teodorem Kosiarskim oraz 23 listopada 2007 r. z wójtem gminy Cyców – Janem Baczyńskim w IX LO. Celem tych spotkań była tematyka dotycząca struktur i zadań samorządu terytorialnego. Poruszone powyżej kwestie podjęte zostały przeze mnie na przełomie marca-kwietnia 2009 r. w ramach projektu „Jak działa moja gmina” zaproponowanego przez Polską Fundację R. Schumana w Warszawie.

Wraz z uczniami IX Liceum braliśmy udział w **XXXI sesji Rady Miasta Lublin V kadencji, nt. „Absolutorium dla Prezydenta Miasta Lublin”**, która odbyła się 30 kwietnia 2009 r. Obrady zaplanowano w sali im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego Prymasa Polski w lubelskim ratuszu na placu Władysława Łokietka 1, o godz. 9.00. Uroczystego otwarcia sesji dokonał przewodniczący Rady Miasta Lublin Pan Piotr Dreher, który serdecznie powitał wszystkich uczestników sesji w tym delegację młodzieży licealnej z IX LO oraz zapoznał uczestników z porządkiem obrad.

Kolejnymi punktami sesji było rozpatrzenie wielu skarg m.in. w sprawach nie udzielenia odpowiedzi w określonym terminie przez Prezydenta miasta Adama Wasilewskiego, uciążliwości akustycznej na torze kartingowym przy ul. Zemborzyckiej 85 w Lublinie, wezwań lokatorów przy ul. Wyżynnej 16 w sprawie zasad gospodarowania zasobami mieszkaniowymi Gminy oraz podjęcie uchwał w sprawach finansowania realizacji przez Miasto Lublin oraz Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Lublinie projektu „Regulacji rzeki Czerniejówki”.

Wymiana poglądów na rozpatrzenie poruszanych skarg oraz podjęcie uchwał w różnych sprawach gminny, która dokonała się w toku dyskusji po otwarciu sesji uświadomiła mi i uczniom potrzebę prowadzenia na bieżąco wymiany korespondencji i uwag związanych z planowanymi wystąpieniami. Typowym tego przykładem była sprawa pani Barbary Sawłuk, która w swoim blisko 20 minutowym wystąpieniu wytykała zaniedbania Prezesowi Miejskiego Przedsiębiorstwa

Wodociągów i Kanalizacji w sprawie nie odbierania ścieków z posesji położonej przy ul. Wrońskiej 8. Uczniowie szybko zauważyli, że na sali obrad jest 22 radnych, co stanowiło dla nich kworum samorządowe. Nad każdą z wyżej wymienionych kwestii toczyła się bardzo burzliwa dyskusja, a ostateczne decyzje radni podejmowali w głosowaniu. Wielokrotnie zdarzyło się tak, że wychodzili z sali obrad podczas głosowania lub też będąc na sali nie brali czynnego udziału w głosowaniu. Skutkiem tego były długie przerwy w obradach w celu uzyskania kworum, którego wcześniej nie było. W konsekwencji sesja przedłużyła się do późnych godzin popołudniowych. Najważniejszym jednak punktem sesji Rady Miasta Lublin było podjęcie uchwały w sprawie absolutorium budżetowego Prezydentowi Miasta Lublin za 2008 rok.

Głównym założeniem lekcji było przyjrzenie się przebiegowi XXXI sesji Rada Miasta i podnoszonych na niej problemów m.in.: o działalności Prezydenta Miasta między sesjami, (prezydent zobowiązany był, aby na każdej sesji poinformować Radę Miasta o swoich działalnościach, które podejmował w okresie pomiędzy sesjami), o informacji Prezydenta o stanie bezpieczeństwa w mieście w 2008 r., w tym realizacji programu zapobiegania przestępczości oraz porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli – „Bezpieczny Lublin”, informacji Komendy Miejskiej Policji, Komendy Miejskiej i Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie dotyczącej stanu bezpieczeństwa w mieście, o informacji Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie, o stanie bezpieczeństwa i ochrony przeciwpożarowej na terenie miasta, a także sprawozdanie z działalności Straży Miejskiej Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego za rok 2008, aktywności poszczególnych przedstawicieli ugrupowań politycznych tworzących samorząd, przebiegowi dyskusji i podjętym końcowym wnioskami w aspekcie praktycznego rozwiązywania problemów miasta i jego mieszkańców.

Uczniowie mieli możliwość przemyśleń następujących kwestii: planowania realizacji pewnych celów i ich wykonania, trudności i przeszkód w ich realizacji zaniechań ze strony władz samorządowych, a także krytyki wobec nie realizacji podjętych planów. Uczniowie uświadomili sobie też, co uwypuklili w toku dyskusji, jak wiele przeszkód utrudnia w codziennym życiu realizację długofalowych zamierzeń. Problemy te stały się kanwą spotkania z **radnym Miasta Lublina Panem dr Mariuszem Banachem**, który w rzeczowy sposób naświetlił i wyjaśnił uczniom cały złożony proces od podejmowania decyzji planów do ich realizacji odpowiadając na pytania uczniów dotyczących aktualnych spraw lubelskiej gminy. Uczniowie byli aktywni i ciekawi, co spotkało się z uznaniem radnego, który stwierdził, że aktywność i pytania uczniów bardzo celne były dla niego dużym zaskoczeniem. Efektem tego spotkania było przyjęcie zaproszenia przez radnego na sesję szkolną w IX Liceum. Spotkanie to było też dobrą okazją do skonfrontowania wiedzy nabytej na lekcjach wos-u z informacjami z „pierwszej ręki” uzyskanymi od radnego. Dodatkowo zostały stworzone uczniom możliwości dyskusji z radnym na nurtujące ich pytania związane z codziennym życiem w mieście, w konkretnej dzielnicy, czy nawet ulicy, co sprawiło, iż praca władz miejskich nabrała w oczach uczniów wymiaru bliskiego im samym. Uczniowie mieli także możliwość poszerzyć swoją szkolną wiedzę dotyczącą struktur i zadań organów samorządu terytorialnego. Wiedza ta stanowić będzie część przygotowania do egzaminu maturalnego w ramach wiedzy o społeczeństwie. Zamysł przeprowadzenia tego typu zajęć wyzwolił duże zainteresowanie wśród uczniów i był bardzo dobrą lekcją wychowania obywatelskiego, co sami zainteresowani wyraźnie podkreślali po zajęciach.

Generalnie można stwierdzić, że uczniowie podczas tego typu zajęć obywatelskich poznali nowe metody i środki niezbędne do realizacji projektu oraz urozmaicili tematykę samorządową. Ponadto mieli możliwość zaprezentowania zdobytej wiedzy, dzielenia się nią oraz umiejętnościami z rówieśnikami, a także z urzędnikami. Młodzież realizowała własne pomysły i przedsięwzięcia związane z zainteresowaniami odnoszonymi się do relacji społeczności lokalnej w województwa lubelskiego, a przede wszystkim wzbogaciła działalność projektu tematyką samorządową oraz aktualnymi wydarzeniami. Poznała także mechanizmy funkcjonowania samorządu lokalnego, kompetencji poszczególnych organów władz gminnych, a także została wprowadzona w zagadnienia funkcjonowania poszczególnych partii politycznych.

Czy władze lokalne sprawnie funkcjonują? Przykłady.

Istnieje generalnie przekonanie, że władza lokalna nie w pełni wywiązuje się z nałożonych na nią zobowiązań. Wśród wymienionych problemów najczęściej pojawiły się zarzuty, że nie wiele robi się na rzecz miasta np. niedostatecznie rozwiązane są problemy z komunikacją miejską m.in. kwestia kursów autobusów nocnych, zła infrastruktura nad Zalewem Zemborzycyckim miejscem wypoczynku lublinian. Inny drastyczny przykład diskutowany na łamach prasy lubelskiej to kwestia **obwodnicy Lublina czy chociażby problem lokalizacji lotniska pod Lublinem w Świdniku**, która jak się wydaje jest już przesądzona. Lubelskie władze miejskie na budowę komunikacyjnego portu lotniczego przeznaczyły 15mln złotych rocznie, tym bardziej, że otrzymały fundusze z Komisji Europejskiej. Wstępne prace ruszyły wiosną 2009 r. Jest to jedna z kilku najważniejszych inwestycji podjętych przez Radę Miasta. Przypuszczalny koniec budowy lotniska ma nastąpić na przełomie 2012/2013 roku. Permanentnym problemem, którego rozwiązania końca nie widać jest gruntowna **modernizacja połączenia drogowego z Warszawą**, odcinków dróg na niektórych trasach głównych prowadzących do Lublina, a także wielu lokalnych. Są to problemy, które od lat nurtują radnych miasta Lublina, z którymi nie mogą sobie poradzić. Wszystkie te inwestycje mają na celu ściągnięcie do miasta nowych inwestorów, tak krajowych jak i zagranicznych, co rozwiązałoby problemy społeczne w obecnej sytuacji gospodarczej miasta.

Jeszcze innym zagadnieniem, który stoi przed samorządem miasta jest zmiana w **wyglądzie Placu Litewskiego**. O jego przebudowę Rada Miasta stara się od kilku lat, lecz żaden z dotychczasowych projektów nie uzyskał aprobaty konserwatora zabytków. Dopiero pod koniec listopada 2009 r. do Lublina przyjadą projektanci z kilku europejskich krajów (Danii, Niemiec i Włoch) i zaprezentują swoje pomysły na zagospodarowanie reprezentacyjnego fragmentu Lublina. Ratusz ze swej strony obiecuje szybko uwzględnić sugestie konserwatora i wprowadzić korekty do swoich planów. Ponieważ od niedawna miasto posiada własnego konserwatora zabytków jest, więc nadzieja, że w niedługim czasie powyższe pomysły zostaną pozytywnie rozpatrzone i ostatecznie rozwiązane. Biorąc jednak pod uwagę zbliżającą się 440 rocznicę Unii Lubelskiej oraz przybycie do Lublina prezydentów Polski i Litwy przed radnymi pojawia się szansa, że odnowienie tego historycznego miejsca, (gdzie przed laty obozowała szlachta litewska, która przybyła na obrady sejm), stanie się ono godną wizytówką miasta. Z miejsce tym wiąże się jeszcze sprawa **pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego**, który zdaniem ekspertów i wojewódzkiego konserwatora zabytków „na placu się gubi”, dlatego lepszym rozwiązaniem byłoby przeniesienie go przed Dom Żołnierza. Środowisko Związku Piłsudczyków w Lublinie tym faktem jest oburzone i żąda wyjaśnień. Podobne stanowisko zajmuje większość radnych.

Jeszcze innym pozostawionym tym razem po czasach Polski Ludowej jest problem zagospodarowania placu przyległego do dawnego lubelskiego **Pedetu** i samego budynku, który niewątpliwie oszpeca charakter tego historycznego miejsca. Budynek nie komponuje się z otoczeniem dziewiętnastowiecznych kamieniczek miasta. Trwają obecnie rozmowy nad zakończeniem działalności handlowej w tym obiekcie, co ułatwi całkowitą zmianę tego budynku lub wręcz jego rozbiórkę.

Można stwierdzić, że przebudowa serca Lublina, jakim jest dla miasta Plac Litewski była i jak dotychczas pozostała tylko hasłem wyborczym prezydenta Adama Wasilewskiego. Brak z jego strony konkretnych i rzeczowych inicjatyw, które mogłyby uczynić Lublin miastem bardziej atrakcyjnym kulturowo i podnieść jego rangę sportową. Nie przyjęcie organizacji Mistrzostw Europy w koszykówce, brak konkretnej pomocy finansowej i reorganizacyjnej w lubelskim Motorze ewidentnie wskazuje, że prezydent i samorząd w sprawie sportu niestety zawodzi. Samorządowcy na początku swoich kadencji stawiają sobie różne cele, które są niedostatecznie realizowane. Jak można przypuszczać wynika to z chęci własnych zysków, a także z trudności w wykonaniu tego przedsięwzięcia. Władze lokalne na podstawie wymienionych przykładów nie funkcjonują sprawnie. Typowym tego przykładem może być XXXI sesja Rady Miasta Lublin. W monecie, gdy doszło do głosowania na sali nie było kworum, pomimo iż w wyniku sprawdzenia obecności przez przewodniczącego na początku obrad była wymagana ustawowo liczba 22 radnych. Świadczy to o lekceważeniu powierzonych im obowiązków społecznych.

Smutne to, ponieważ Lublin to miasto o pięknej historii i wielkich możliwościach rozwojowych. Warto przypomnieć historię Unii Lubelskiej. To my Polacy pierwsi w dziejach Europy stworzyliśmy model Unii, który powstał w Lublinie. To miasto Unii Lubelskiej pod jednym dachem Rzeczypospolitej połączyło różne narody (Polaków, Litwinów, Białorusinów, Rusinów - Ukraińców, Żydów, Tatarów, Niemców, Czechów) i wiele innych drobniejszych nacji. To właśnie lubelska Rzeczpospolita mimo, swoich różnych wad była państwem tolerancji religijnej, w państwie, którym chętnie szukali schronienia inni z Europy Zachodniej, zachowując istnienie „małych ojczyzn”. Lublin jest miastem szczególnym, bowiem tutaj spotkały się dwie wielkie tradycje Europy, Wschód i Zachód. Tę prawdę o Lublinie wydo był były profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Ojciec Święty Jan Paweł II, który podczas swej pamiętnej wizyty w Lublinie w 1987 roku tak o nim mówił: *”To miasto posiada swą historyczną wymowę, jest to nie tylko wymowa Unii Lubelskiej, ale wszystkiego, co stanowi dziejowy, kulturowy i religijny kontekst tej Unii. Cały wielki dziejowy proces spotkania między zachodem a Wschodem. Wzajemnego przyciągania się i odpychania. Odpychania, ale i przyciągania. Ten proces należy do całych naszych dziejów. Można powiedzieć, że całe nasze dzieje tkwią w samym środku tego procesu. Tak więc, sprawa na którą symbolicznie wskazuje to miasto Lublin, ma wymiar nie tylko polski, ale i europejski”*.

Aktualność Unii Lubelskiej łączy się dziś z Unią Europejską. Dla Lublina, jako gospodarza tak wielkiej tradycji to niepowtarzalna szansa, ale i zobowiązanie, tak dla obywateli, a przede wszystkim dla władz samorządowych. Można jak sądzę postawić zasadniczą tezę, że to Lublin miasto Unii Lubelskiej było prekursorem Unii Europejskiej. Jestem przekonany, że podobne zbliżenie do siebie Wschodu i Zachodu stanowić będzie ponowną szansę, z której będziemy umieli skorzystać w 2016. Lublin dzięki współpracy z Unią Europejską wyrasta ponownie na ważne centrum kulturalne pogranicza między Wschodem a Zachodem i jest miastem kandydującym do tytułu **Europejskiej Stolicy Kultury w roku 2016**. Jest to niewątpliwie ważne i prestiżowe wyróżnienie miasta położonego nad Bystrzycą, miasta studentów, artystów i animatorów kultury i wymiaru dziedzictwa kulturowego.

Przed władzą lokalną staje niepowtarzalna szansa by miasto zamienić w wielkie, tętniące życiem europejskie centrum kulturalne, w którym będą się odbywać koncerty, festiwale, konferencje, sesje naukowe, pokazy, wystawy i inne wydarzenia. Dzięki wykorzystaniu tej szansy poprawi się wizerunek miasta i wzrośnie jego rozpoznawalność na arenie międzynarodowej. Dziś Lublin jest znaczącym ośrodkiem nauki polskiej i miastem młodzieży, którą zdobywał dzięki Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu. Tytuł Europejskiej Stolicy Kultury przyczyni się w ogromnym stopniu do rozwoju sektora kultury, turystyki i usług. Da impuls do rozwoju gospodarczego Lublina i Lubelszczyzny. Zwiększą się nakłady na kulturę w mieście i regionie, dodatkowe pieniądze można będzie uzyskać z funduszy Unii Europejskiej, a ponadto miasto otrzyma nagrodę pieniężną. Lublin i region się wzbogacą, do naszych uniwersytetów przyjeżdżać będzie więcej utalentowanych studentów, poprawi się infrastruktura i wzrośnie nasza atrakcyjność inwestycyjna. Pomimo tak wielkich szans rozwojowych władza samorządowa nie wykorzystuje ich w sposób wystarczający.

Jakie są/były potrzeby w gminie? Czy potrzeby mieszkańców są/były trafnie diagnozowane i zaspokajane? Przykłady.

Największym priorytetem ze względu na kulturalną rolę w mieście było dokonanie **budowy nowego teatru**, która to sprawa od blisko ćwierćwiecza stanowi największy problem dla władz z braku dostatecznych funduszy. Mimo zapewnień władz warszawskich i lubelskich sprawa po dzień dzisiejszy nie znalazła finału. Podobna kwestia dotyczy **odrestaurowania Teatru Starego** w Lublinie wzniesionego w latach 20. XIX stulecia, jednego z najstarszych budynków teatralnych w Polsce, (drugi tego typu obiekt po krakowskim). Od września 1994. do października 2005 r. właścicielem była Fundacja Galeria na Prowincji staraniom, której Teatr Stary wpisany został w 2004 roku na Listę 100 najbardziej zagrożonych zabytków Światowej Straży Zabytków. Stanowi to duże wyróżnienie i stwarza niepowtarzalną szansę na pozyskanie funduszy amerykańskiej

organizacji World Monuments Fund. Niestety, mimo wielu starań, środków finansowych na remont obiektu nie pozyskano, co zmusiło Fundację do przekazania obiektu na rzecz Skarbu Państwa. Od lat 80. zabytek popadał w całkowitą ruinę. Prywatni gospodarze nie byli w stanie zebrać pieniędzy na remont. Ratusz przejął go dopiero w 2007 roku, kiedy zabytkowi groziła katastrofa. Do tej pory udało się wzmocnić i zabezpieczyć konstrukcję. W zabytkowych murach ma powstać teatr. Obecnie władze miasta podpisały umowę z firmą Investprojekt - Partner 6 Sp. z o. o. na opracowanie projektu budowlanego i wykonawczego przebudowy budynku z jego iluminacją i zagospodarowaniem. Jego dalszymi pracami odnowy ma zająć się Lubelska Fundacja Odnowy Zabytków, która przeznaczy 10 tys. euro, a 300 tys. złotych obiecał dołożyć wojewoda lubelski pani Genofefa Tokarska. Jednak koszt remontu szacuje się na co najmniej na 10 mln złotych. Pomimo licznych trudności lubelskie władze samorządowe przeznaczają, co roku określoną sumę pieniędzy (ok. 2 mln złotych) na renowację tego obiektu to jednak w tym roku nie otrzymał on żadnych dotacji. Projekt ten jest szczególnie ważny ze względu na świadomość rozwoju kultury tak zakorzenionej w tradycji miasta, a z drugiej strony odnowienie tego obiektu dałoby kolejną historyczną perełkę wartą odwiedzenia go w Lublinie.

Ponieważ przez Lublin przebiegają ważne drogi krajowe i międzynarodowe (droga nr 17 z Warszawy do Kijowa, droga nr 19 z Białegostoku do Rzeszowa oraz droga nr 82 z Lublina do Włodawy) planowana jest północna **obwodnica miasta** z pod lubelskiej Konopnicy do osiedla Felin. W ten sposób zostaną rozwiązane problemy komunikacyjne w centrum miasta szczególnie na tranzytowej trasie W- Z. Jak się wydaje sprawa budowy obwodnicy Lublina jest już chyba przesądzona, skoro przewidywany czas ukończenia projektu wyznaczono na rok 2012. Choć pierwsze, prace przy budowie północnej części (łączącej drogi nr 17 i 19) rozpoczęłyby się w 2007 roku to jednak budowa 10 km odcinka dwujezdniowej obwodnicy została wstrzymywana przez protesty mieszkańców Konopnicy, którzy nie chcą, by w pobliżu ich domów przebiegała droga. Obecnie rozmowy w tej sprawie prowadzi Lubelski Oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. W ubiegłym roku rozpoczęły się prace przy budowie najbardziej potrzebnej części pomiędzy Konopnicą a Barakiem, o długości 12,3 km. Po ich zakończeniu, jeśli wystarczy funduszy, rozpocznie się budowa trzeciego etapu, z drogą nr 19 w okolicy Ciecierzyna do pod lubelskiej Kalinówki. Po oddaniu liczącego 17,5 km odcinka lubelskiej obwodnicy, pozwoliłaby w pełni wyprowadzić sznur samochodów z centrum miasta. Aby do tego doszło, potrzeba olbrzymich nakładów finansowych szacowanych powyżej 1 mld zł. Część z nich pochodzić będzie z kasy państwa, natomiast reszta z subwencji unijnych. Generalnie można stwierdzić, że obwodnica Lublina będzie, bowiem częścią europejskich szlaków komunikacyjnych prowadzących od autostrady A2 w kierunku przejść granicznych w Hrebennem i Dorohusku, a także północ – południe, łączących Słowację z krajami nadbałtyckim i ze Skandynawią. Dokończenie tej inwestycji będzie wielkim usprawnieniem systemu komunikacyjnego w mieście i niewątpliwie sukcesem władz miasta.

Dużym sukcesem było natomiast wybudowanie nowoczesnej **hali sportowej na „Globusie”**. Jest to najnowocześniejszy kompleks sportowy i jedyny spełniający europejskie standardy, dzięki czemu w Lublinie odbywają się atrakcyjne zawody sportowe najczęściej rangi krajowej, a także międzynarodowej. Pozytywnie załatwione zostały takie trudne sprawy jak **powołanie nowych dzielnicowych komisariatów policji**, objęcie szczególną kontrolą przez policję niektórych ulic w dzielnicach miasta, które cieszyły się złą sławą mieszkańców np. Bronowice, Nowy Świat czy okolice dworca kolejowego. Częste patrole w godzinach nocnych i zakaz włóczenia się młodzieży poniżej 18 lat po godzinie 22.00 oraz zabezpieczenie przez policję ku zadowoleniu mieszkańców Lublina imprez piłkarskich na stadionie Motoru przy alejach Zygmuntońskich to zadania zmierzające do lepszego funkcjonowania naszej gminy.

Kolejną jak się okazuje trudną kwestią była decyzja o **likwidacji cukrowni „Lublin”** żyjącej stuletnią tradycją. Pracownicy cukrowni otrzymali liczne poparcie od samorządowców i parlamentarzystów, a także zwykłych mieszkańców regionu lubelskiego, mimo odbytego referendum strajkowego, w którym większość pracowników opowiedziała się za podjęciem protestu. Ostateczną decyzję o likwidacji lubelskiego zakładu podjęły władze Krajowej Spółki Cukrowej w grudniu 2007 r. W lutym zaakceptowała ją Agencja Rynku Rolnego, a przypieczętowała Komisja Europejska. Mimo sprzeciwu załogi i władz województwa cukrownia

musi zostać ostatecznie zlikwidowana do 2010 r. W pierwszym etapie nastąpił już demontaż urządzeń, drugi będzie obejmował rozbiórkę i złomowanie nieprzydatnych maszyn, zaś w trzecim nastąpi wyburzenie budynków. Z cukrowni pod koniec września ma odejść 272 pracowników z 282-osobowej załogi, którzy skorzystali z programu dobrowolnych odejść. Każdy z nich otrzyma średnio po 88 tys. zł brutto. Do końca września 2010 r. przewidziana jest likwidacja linii technologicznej i budynków produkcyjnych. Zlokalizowanie w tym miejscu **nowego obiektu stadionu piłkarskiego** dla niektórych mieszkańców Lublina budzi pewne kontrowersje, gdyż woleliby, żeby tam powstał jakiś inny zakład przemysłowy. Rada Miasta podjęła decyzję, ponieważ na terenie przy starym stadionie przy al. Zygmuntowskich nie ma możliwości wybudowania jakiegokolwiek parkingów, co jest niewątpliwym minusem tego miejsca. Należy pamiętać, że gdy budowano stary stadion to teren ten jeszcze nie należał do miasta, dlatego nie można mieć pretensji do inicjatorów jego budowy. Pierwsze zapowiedzi nad przebudową stadionu pojawiły się w czwartym kwartale 2007 r. i pozostały jak na razie martwą literą. Dzięki tej operacji na nowym stadionie mieli by grać piłkarze, a na starym ścigać żużlowcy. Wcześniejsze plany mówiące o budowie dwufunkcyjnego stadionu były mocno krytykowane. Poza tym, na takim stadionie nie można by organizować rozgrywek piłkarskich wyższej rangi. A skoro murawa nie będzie oddzielona od trybun torem żużlowym, kibice będą mogli siedzieć jeszcze bliżej boiska, tak jak na innych nowoczesnych obiektach. Nie wszystkie potrzeby, które w planach radnych miasta Lublina były przedmiotem ich działalności zostały rozwiązane. W wielu wypadkach okazały się one nie możliwe do zrealizowania. Z powodu różnych czynników, takich jak krótki okres zaplanowany na ich wykonanie, brak środków finansowych, a zdarzało się też, że powodem była niepraszolliwość i niekompetencje urzędników.

Czy obywatele mają możliwość interweniowania we władzach gminy i u urzędników oraz zgłaszania postulatów? Przykłady.

Obywatele mają prawo zgodnie z konstytucją interwencji na różnych szczeblach u władz samorządowych. Jednym z głośniejszych postulatów podnoszonych podczas XXXI sesji RML było rozpatrzenie skargi Pana Czesława Mędykowskiego na beczynność Prezydenta Miasta Lublin w związku z nieudzieleniem odpowiedzi na pismo z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie dotyczącej uciążliwości akustycznej na torze kartingowym przy ul. Zemborzyckiej 85 w Lublinie. Ponieważ tak ważna sprawa wlece się od lipca ubiegłego roku, postanowiliśmy zapytać o to mieszkańców osiedla położonego w pobliżu torów kartingowych czy mają zamiar zainterweniować w związku z ciągłym hukiem nasilającym się szczególnie w weekendowe dni. Wielu mieszkańców kieruje do Rady Miasta pytania o to czy wyciszenie tego terenu jest w jakiś sposób możliwe. RM zgodnie odpowiada, że jest to nierealne, dlatego też intensywnie myśleliśmy nad projektem, który usatysfakcjonowałby w równym stopniu obie strony. Obecnie RM rozważa projekt sprzedaży dotychczasowej działki i przeznaczeniu otrzymanej kwoty pieniężnej na zakup odpowiedniego terenu poza obszarem miasta.

Jeszcze innym, ale jakże ważnym postulatem jest plan usprawnienia (w domyśle rozwoju) **Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego**. Rada Miasta podjęła uchwałę o wprowadzeniu w życie zupełnie nowego rozkładu jazdy autobusów MPK, co jak można przypuszczać wiąże się z rozbudową sieci trolejbusów. Mimo tych zapowiedzi daje się jednak odczuć brak linii miejskich szczególnie do osiedli nowo powstających np. osiedle Nałkowskich II w Lublinie nad zalewem Zemborzyckim. Dlatego obywatele domagają się zwiększenia częstotliwości kursowania autobusów miejskich. MPK zapowiada odczuwalną podwyżkę cen biletów okresowych od czerwca bieżącego roku. Jeden z wariantów zakłada, że koszt podróżowania pojazdami na wszystkich liniach przez 30 kolejnych dni wyniesie równe 100 zł (teraz 84 zł). Na takie kwoty nie będzie zgody - mówią już teraz radni Prawa i Sprawiedliwości, klubu, który ma większość w Radzie Miasta. **Silne środowisko akademickie** pięciu wyższych uczelni to podstawowy atut naszego miasta. Można usłyszeć taką opinię niemal na każdym spotkaniu z mieszkańcami koźiego grodu. Problem jednak polega na tym, że nikt w gminie nie rozważa możliwości zainwestowania i wykorzystania tego wielkiego potencjału młodych ludzi, którzy po ukończeniu Uniwersytetu na

ogół opuszczają to miasto. A to przecież głównie głosy środowiska studencko-naukowego przesądziły, że MPK na ich wniosek uruchomiły nocną komunikację miejską, czy stały współorganizatorem Dni Kultury Studenckiej w Lublinie, a promocja lubelskiego ośrodka akademickiego prowadzona była również za granicą. Pojawiają się natomiast przeszkody natury formalnoprawnej, które przy możliwości interweniowania we władzach gminy nie będą blokowały projektu uchwalonego przez Radę Miasta programu stypendialnego.

Mieszkańcy miasta Lublina mają możliwość zgłaszania projektów uchwał. Wystarczy do tego jedynie 100 podpisów. W tej chwili RM zajmuje się takim projektem, którego celem jest zrównanie cen biletów ulgowych w MPK dla uczniów i emerytów. W Lublinie obywatele mają możliwość wpływania na RM i uczestniczenia w procesie zarządzania nim. Można mieć jedynie zastrzeżenia, co do zaangażowania obywatelskiego lublinian i troski o dobro wspólne.

Czy samorządowcy wywiązują się z obietnic wyborczych? Przykłady.

Generalnie można stwierdzić, że samorządowcy nie we wszystkich kwestiach dotrzymują obietnic wyborczych. Niektórzy z nich przez okres kadencji nie potrafią rozwiązać lub ich w ogóle nie podejmują. Do tych palących kwestii należy m.in.:

- tworzenie nowych miejsc pracy szczególnie dla młodych ludzi, którzy wyjeżdżają z miasta;
- problem budownictwa socjalnego dla ludzi ubogich mieszkających na Starym Mieście, co uniemożliwia przeprowadzenie renowacji lubelskiej starówki i utworzenie w tym miejscu ważnego centrum turystycznego łącznie z podziemnymi przejściami w dawnych piwnicach miasta;
- wprowadzenie do ruchu miejskiego w miejsce starych nowych autobusów niskopodłogowych oraz wydłużenie niektórych linii autobusowych, tak aby połączyły osiedla;
- odpowiednie zagospodarowanie Zalewu Zemborzyckiego dla rekreacji, dając tym samym możliwość odbycia zawodów nie tylko rangi krajowych ale i europejskiej;
- problem renowacji i odbudowy zabytków w mieście np. oo Dominikanów w Lublinie.

Wbrew temu, co było obiecywane w programie wyborczym, nie zostały podjęte działania zmierzające do powstania tunelu i wiaduktu na trasie Poniatowskiego - Zana. Koszt tej inwestycji szacowany jest na ponad 300 milionów złotych. Bez środków zewnętrznych, których na tę inwestycję nie udało się pozyskać i w oparciu jedynie o budżet miasta, nikt nie podejmie ryzyka tej budowy. Można stwierdzić, że jej realizacja może trwać bardzo długo i przez wiele lat mieszkańcom Lublina będzie kojarzyć się z paraliżem komunikacyjnym w środku miasta. Także ważnym pomysłem była budowa w Lublinie Akwa Parku. Niestety do dzisiaj nie znaleziono inwestora, który chciałby zrealizować ten projekt. Bardzo dużym utrudnieniem w funkcjonowaniu miasta jest stan małych uliczek osiedlowych, brak parkingów i oświetlenia ulic. Poprawa tych zaniechań ważnym elementem kampanii prezydenta. Niestety z zapowiadanych remontów wykonano wyjątkowo niewiele.

Jak układała się współpraca z władzami gminy i urzędnikami podczas monitoringu? Przykłady

W świetle oceny i zapewnień władz samorządowych współpraca przebiegała wzorowo. Zarówno w bezpośrednich osobistych kontaktach jak i w toku realizowanych przedsięwzięć w ramach projektu „Jak działa moja gmina”, udziałowi w sesjach naukowych w IX Liceum, KUL-u czy podczas sesji Rady Miasta Lublin. Spotkania takie dają obopulne korzyści. Z jednej strony przedstawiciele władz samorządowych spotykają się z młodymi mieszkańcami, gdzie w czasie spotkań mogą usłyszeć, jakie problemy codziennie nurtują licealną młodzież. W przekonaniu uczniów pytania i odpowiedzi na nie przedstawione władzy są wyczerpujące i kompetentne oraz zachęcają ich dzięki odpowiednim klimatowi do organizowania kolejnych spotkań, rzecz charakterystyczna przy znacznej frekwencji. Można odnieść wrażenie, że młodzież traktowana

poważnie artykułuje otwarcie swoje potrzeby i oczekiwania. Relacje zachodzące między władzą samorządową, a uczniami na ogół budzą duże zainteresowanie, gdyż należą do mniej znanych i rzadko doświadczalnych. Tego typu spotkania wpływają na kształtowanie opinii społecznej poprzez dostarczanie konkretnych informacji o lokalnych politykach i władzy samorządowej. Z kolei uczniowie, dzięki bezpośrednim kontaktom z urzędnikami mają możliwość kształtowania własnego wizerunku oraz prowadzenia polityki informacyjnej dotyczącej sprawowanej władzy i podejmowanych działań. Niekiedy poruszanie niewygodnej tematyki np. wytykanie błędów, zaniedbań urzędników jest czymś naturalnym i może doprowadzić do swoistego konfliktu pokoleń. Fakt ten, że negatywne i krytyczne słowa są wypowiedziane przez młodych ludzi nie przyczynia się jednak do budowania negatywnych relacji między przedstawicielami władzy lokalnej a uczniami. Metoda zbierania argumentów za i przeciw ułatwiła podjęcie decyzji i ukazała omawiany problem z dwóch różnych punktów widzenia. Spotkania miały charakter otwarty, a tematy wzbudziły zainteresowanie uczniów i spowodowały tzw. burzę mózgów, (czyli giełdę pomysłów), która polegała na zespołowym zgłoszeniu jak największej liczby pytań, aby doprowadzić do szybkiego wypracowania przez uczniów zbioru hipotez, posługując się w tym celu myśleniem intuicyjnym.

Moim zamiarem jako organizatora tego typu spotkań było także pogłębienie wiedzy uczniów na temat samorządu lokalnego gminy oraz zachęty do uczestnictwa społeczności szkolnej np. w referendum w ogólnopolskim. Realizacja spotkania miała kształtować wśród młodzieży licealnej postawę aktywnego uczestnictwa w życiu publicznym. Współpraca z władzami gminy i urzędnikami miała na celu aktywizować politycznie, społecznie i naukowo uczniów oraz była dobrym przykładem wzbogacenia procesów dydaktycznych w szkole. Generalnie mogę stwierdzić, że wzięcie udziału w tym projekcie było zarówno dla mnie jak i moich uczniów okazją do skonfrontowania przemyśleń i opinii w kwestii na temat roli, struktur i zadań samorządu terytorialnego.

Czy władze gminy i urzędnicy byli zainteresowani wynikami monitoringu przeprowadzonego przez uczniów? Czy ich uwagi zostały wzięte pod uwagę? Dlaczego?

Władze samorządowe są bardzo zainteresowane wynikami monitoringu realizowanego przez uczniów. Na podstawie przeprowadzonej sondy można stwierdzić, że władze zapoznały się z tymi wynikami, a nadesłane odpowiedzi i podziękowania mogą świadczyć o użyteczności przekazanego im materiału uzyskanego w trakcie sondy. Wydaje się, że lokalnym politykom, podobnie, jak wszystkim mieszkańcom Lublina, powinno zależeć na poznawaniu wzajemnych oczekiwań oraz możliwości ich realizowania. Nie można przecież założyć, że działacze samorządowi nie chcą słuchać głosu mieszkańców i odpowiadać na ich potrzeby. Trzeba pamiętać, że dla każdego polityka mieszkańcy są potencjalnymi wyborcami i każdy polityk musi się liczyć z oceną swojej działalności w kolejnych wyborach. W Lublinie brakuje natomiast kanałów porozumienia. Należy stwierdzić, że lubelscy działacze samorządowi nie znają w sposób wystarczający oczekiwań swoich wyborców. Ten problem jest szczególnie widoczny w relacji władz miasta z młodzieżą. Wszyscy na przykład wiedzą, że Lublin oczekuje na rozwój życia kulturalnego. Nikt jednak nie pyta mieszkańców o to, jakiej kultury potrzebują. Dlatego, niektóre wydarzenia kulturalne wydają się kompletnie nietrafione i zbędne. Wiadomo natomiast, że ich organizacja pociąga za sobą ogromne koszty. Podobnie rzecz ma się z organizacją miejskiej komunikacji. Trudno oprzeć się wrażeniu, że wiele linii autobusowych zaplanowano bez wyraźnej potrzeby. Są natomiast dzielnice miasta, które z powodu złego funkcjonowania MPK pozostają na uboczu. Dobrym symptomem powolnej zmiany tej sytuacji jest przywrócenie w mieście komunikacji nocnej. Mieszkańcy Lublina mają duże pretensje do władz lokalnych o to, że chcą one wydawać duże pieniądze na realizację wielkich inwestycji drogowych, a zapomina się o przysłowiowych dziurach w drogach, których używa się na co dzień. W Lublinie brakuje miejsc parkingowych, chodników, wiele ulic jest wciąż nieoświetlona. Trudno oprzeć się wrażeniu, że planowane remonty nie są konsultowane ze społecznościami lokalnymi. Dlatego z taką radością trzeba powitać projekt Fundacji im. Roberta Schumana. Niewątpliwie największą zaletą projektu „Jak działa moja gmina” to okazją do spotkań

młodzieży z władzami gminy. W czasie tych spotkań młodzież naszych spotkań informowała radnych o tym, jakich działań i inwestycji brakuje w naszym mieście. Trzeba przyznać, że radni miejscy słuchali tych pomysłów z wielką uwagą. Niektóre zobowiązali się zrealizować. O części pomysłów i problemów radni wiedzą, ale przedstawiają cały zestaw obiektywnych trudności, które, uniemożliwiają ich realizację. Należy mieć nadzieję, że tworzone w ten sposób kanały przepływu informacji pozostaną na długie lata. Radni chętnie przyjmują zaproszenia i propozycje spotkań.

Czy podczas monitoringu podjęliście współpracę z lokalnymi mediami? Jeśli tak to jak się układała. Przykłady. Czy lokalne media mówiły o realizowanym przez młodzież projekcie?

Podjęta została współpraca z Polskim Radiem Lublin S A efektem, której była audycja poświęcona działalności samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie lubelskim. W dniu 2 maja 2009 r. o godz. 15. 20. w felietonie radiowym pt. „Spojrzenia” przedstawiona została słuchaczom tematyka sesji naukowej w IX Liceum na temat zakres obowiązków i uprawnień burmistrza w XIX w wieku i współcześnie. Redaktorzy programu radiowego ks. Mieczysław Puzewicz i Mateusz Wdowski z uznaniem wyrażali się o aktywności uczniów, szerokiej problematyce przez nich poruszanej, z dużym zaangażowaniem jednocześnie akcentowali, że jest to ciekawa propozycja dla wdrażania młodych ludzi w problematykę miasta i regionu lubelskiego z otwarciem na cały kraj. Podkreślano również wątki historyczne dobrze wydobyte, które uświadamiały, że istniejące dziś instytucje funkcjonowały już w dziewiętnastym stuleciu niewoli narodowej. Chodziło też i o to, by wywołać refleksje, której celem jest zwrócenie uwagi na funkcjonowanie władzy samorządowej dawniej i dziś. Realizując powyższe zadanie zorganizowano sesję naukową w szkole z udziałem burmistrza miasta Łęcznej oraz przedstawicieli z Fundacji Rozwoju KUL. Stworzony został dzięki temu mechanizm przybliżenia młodzieży współczesnych problemów, o które mogli pytać z autobsji – kierując swoje zapytania do osoby (osób) kompetentnej, która mogła im naświetlić i poszerzyć wiedzę o aktualnych problemach miasta i regionu. Dzięki temu doszło też do trwalszych związków Szkoły z urzędem państwowym, które w przyszłości można rozszerzyć na urząd Prezydenta Miasta Lublina, a także wojewody lubelskiego. Podkreślono, że trzygodzinna sesja spotkała się z aprobatą licznie przybyłych na nią uczniów i jak sami stwierdzili w wypowiedziach, że dzięki takim spotkaniom mogli lepiej poznać ewolucję samorządową na przestrzeni wieków, a także zrozumieć, czym dla nich, jako uczniów jest mała Ojczyzna.

Fundacja Rozwoju
Katolickiego
Uniwersytetu Lubelskiego

Konrad
Adenauer
Stiftung

Fundacja Rozwoju
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
20-950 Lublin, Al. Racławickie 14
001405765
NIP 712-010-35-68

Lublin, dnia 27 kwietnia 2009r.

Niniejszym zaświadcza się, że Pan **Dr Ireneusz Sadurski**, nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w IX Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika w Lublinie w dniu 21 kwietnia 2009r. uczestniczył z młodzieżą klasy maturalnej w wykładach gościnnych dr Güntera Wolfganga DILLA w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Wykłady dotyczyły następujących zagadnień:

Im Zeichen von Globalisierung und Integration: Strategien der Europäischen Union zur Stärkung von Kommunen und Regionen

Pod znakiem globalizacji i integracji: strategie Unii Europejskiej dla wzmocnienia gmin i regionów

Herausforderungen für die Stadtentwicklung in der Europäischen Union (u.a. Demographie, wirtschaftlicher Strukturwandel etc.)

Wyzwania dla rozwoju miast w UE (m.in. procesy demograficzne, gospodarcze przemiany strukturalne).

Za udział w naszym projekcie wyrażamy Panu Doktorowi szczególne podziękowanie.

Joanna Kononowicz
Koordynator
polsko-niemieckiego programu naukowego
Fundacji Rozwoju KUL

FUNDACJA ROZWOJU
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
Collegium Jana Pawła II,
Al. Racławickie 14, p. 234, 20-950 Lublin
Tel./fax: 081 533 22 65, 446 32 34
furr_kul@kul.lublin.pl

Członkowie grupy monitorującej		
1.	Imię i nazwisko Kawalska Duda	podpis K. Duda
2.	Margareta Majorska	Majorska
3.	Martyna Rudzka	Rudzka
4.	Paulina Dymnauk	Dymnauk P.
5.	Ola Kwiatkowska	Ola Kwiatkowska
6.	Emilia Katarzyna	Emilia Katarzyna
7.	Suzanne Katarzyna	Suzanne Katarzyna
8.	Dominika Piątkowska	Pińkowska
9.	Suzanna Katarzyna	K. Piątkowska
10.	Paulina Katarzyna	Katarzyna
11.	Karla Katarzyna	Katarzyna
12.	Karolina Katarzyna	K. Katarzyna
13.	Bartek Pietrak	B. Pietrak
14.	Paulina Katarzyna	K.
15.	Krzysztof Katarzyna	K. Katarzyna
16.	Hubert Piś	Hubert Piś
17.	Michał Dej	Michał Dej
18.	Olivier Stepien	Olivier Stepien
19.	Bartek Wisk	Bartek Wisk
20.	Dominika Kocun	Dominika Kocun

Wypełnione raporty należy nadsyłać do 31 maja 2009 roku
mailem na adres rozrywka@schuman.org.pl oraz pocztą tradycyjną na adres

Polska Fundacja im. Roberta Schumana
Al. Ujazdowskie 37/5
00-540 Warszawa

z dopiskiem Jak.dziala.moja.gmina@

Projekt jest realizowany przy wsparciu udzielonym przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz budżetu w Rzeczypospolitej Polskiej

ramach

Funduszu dla Organizacji
Pozarządowych.

14

Polskie Radio
Regionalna Rozgłośnia w Lublinie
RADIO LUBLIN S.A.
20-030 Lublin, ul. Obronców Pokoju 2
centrala 081 53 64 200
fax 081 53 287 28

Pieczętka Radia Lublin

Niniejszym potwierdzam emisję radiową, która w dniu 2 maja 2009 r. o godz. 15. 20. w felietonie radiowym pt. „Spojrzenia” poświęcona była działalności samorządu terytorialnego w służbie publicznej w województwie lubelskim. Przedstawiona została słuchaczom tematyka sesji naukowej w IX Liceum Ogólnokształcącym w Lublinie na temat zakresu obowiązków i uprawnień burmistrza w XIX w. i współcześnie. Jest to ciekawa propozycja dla wdrażania młodych ludzi w problematykę miasta i regionu lubelskiego z otwarciem na cały kraj.

G. Mieczysław
Purawicz
podpis

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Pl. Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin, tel.: +48 81 466 1650, fax: +48 81 466 1651

BRM.I.0114-1-56/09

Lublin, 05.05.2009 r.

Szanowna Pani
mgr Zofia Bielecka
Dyrektor
IX Liceum Ogólnokształcącego
im. Mikołaja Kopernika
w Lublinie

Szanowny Pan: Dyrektor

Zaświadczam, iż pan dr Ireneusz Sadurski, nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w IX Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Lublinie, w ramach programu „Jak działa moja gmina”, uczestniczył wraz grupą uczniów z klasy 1H i 2D w obradach Rady Miasta Lublin w dniu 30. 04. 2009 r.

W/w młodzież pod opieką pedagoga miała możliwość zapoznania się z działalnością samorządu lokalnego oraz uczestniczyła w spotkaniu z panem Mariuszem Banachem - radnym Rady Miasta Lublin, który odpowiadał na pytania uczniów dotyczących aktualnych spraw lubelskiej gminy.

Z wyrazami szacunku,

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

Piotr Dreher

KONKURS – Samorząd terytorialny w Polsce

- Obecnie w Polsce organ wykonawczy w powiecie jest:
 - wybierany w wyborach bezpośrednich
 - wybierany w wyborach pośrednich przez Radę Powiatu
 - mianowany przez wojewodę
- Wojewoda jest w województwie przedstawicielem:
 - Sejmiku wojewódzkiego
 - Starosty
 - Rady Ministrów
 - Sejmiku
- Jednostką pomocniczą w gminie miejskiej nie jest:
 - dzielnica
 - osiedle
 - sołectwo
 - kolonia
- Uzupelnij tabelę, wpisując informacje do odpowiednich rubryk

lp.	1. Organ samorządu	2. Szczebel samorządu terytorialnego	3. Organ wykonawczy/ wykonawczy*	4. Sposób wyboru/ bezwyborności*
A.	Rada Omińska	gmina		
B.	Wójt			bezpośredni
C.	Rada Powiatu	powiat		
D.	Rada Powiatu	powiat	wykonawczy	
E.		województwo	uchwotawczy	
F.	Maniaki Województwa	województwo		

*wpisz jedno z odpowiednich pojęć w nagłówku tabeli

- W tabeli podane zostały zadania różnych jednostek samorządu terytorialnego – gminy, powiatu, województwa. Wskaż, jakie zadania należą do określonego szczebla samorządu, uzupełniając tabelę.

lp.	Zadania	Wpisz nazwę jednostki samorządu terytorialnego
A.	przewodzenie szkół podstawowych	
B.	inwestycje regionalnego planów rozwoju	
C.	rejestracja pojazdów	
D.	inwestycje szkół wyższych	
E.	wydawanie dowodów osobistych	

- Kadencja radnego w Polsce trwa;
 - 2 lata;
 - 3 lata;
 - 4 lata;
 - 5 lat

- Wojewodów mianuje;
 - Prezydent RP
 - Prezes Rady Ministrów
 - Minister spraw wewnętrznych
 - Sejmik województwa

- Uzupelnij poniższe zdania określające zadania samorządu terytorialnego w dziedzinie oświaty. W miejsca wykrępowane wpisz jednostkę samorządową, która jest za nie odpowiedzialna.
 - organem prowadzącym szkoły średnie o znaczeniu regionalnym, ośrodki doskonalenia nauczycieli, wyższe szkoły zawodowe jest.....
 - organem prowadzącym przedszkola, szkoły podstawowe i gminne jest.....
 - organem prowadzącym szkoły średnie, szkoły artystyczne oraz poradnie psychologiczno-pedagogiczne jest.....

Mapy zamieszczone poniżej przedstawiają podział administracyjny Polski w różnych okresach po II wojnie światowej. Rozpisz je, występującymi symbolami polskimi. Wpisz pod mapą właściwy tytuł odpowiedzi.

- Podział administracyjny Polski z lat 1975-1998
- Podział administracyjny Polski w 1945
- Podział administracyjny Polski od 1999
- Podział administracyjny Polski z lat 1945-1975

A. Przekształć fragment Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i wykonaj podane niżej polecenia.

Art. 165
1. Jednostki samorządu terytorialnego mają osobowość prawną. Przykazuje im prawo własności i inną prawną sferę.

Art. 166
1. Zadania publiczne służące zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej są wykonywane przez jednostki samorządu terytorialnego jako zadania własne.

Art. 167
1. Jednostkom samorządu terytorialnego zapewniona jest udział w dochodach publicznych odpowiadający do przyporządkowanych zadań.

Art. 168
1. Jednostki samorządu terytorialnego mają prawo ustalania wyroków podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym ustawą.

1. Kiedy został wprowadzony przedmiotowy na mapie podział administracyjny?
2. Na ile województw była podzielona Polska w 1990 r.?
3. Przedstawicielem jakiej władzy w terenie jest obecnie wojewoda?
4. Jakże miasto jest miastem wojewódzkim w województwie kujawsko-pomorskim?

11. Zapisz się z zamieszczonej poniżej mapy i odpowiedz na pytania.

Źródło: m. podk. M. Kozak, R. Szwed, *Atlas województw w Polsce*, Warszawa 1998, s. 7

Nazwa szkoły	Zarejestrowanych graczy	Suma zdobytych punktów
1. Liceum Ogólnokształcące w Sierpcu Sierpc	587	460950
2. III Liceum Ogólnokształcące im. Marii Dąbrowskiej Płock	328	275283
3. Zespół Szkół Ogólnokształcących im. Stefana Żeromskiego Strzegom	143	96289
4. Zespół Szkół im. Stanisława Staszica Zawiercie	170	93878
5. I Liceum Ogólnokształcące im. Henryka Sienkiewicza Kędzierzyn-Koźle	118	74561
6. Zespół Szkół nr 5 im. Unii Europejskiej, V Liceum Ogólnokształcące im. R. Schumana Włocławek	111	73143
7. IV Liceum Ogólnokształcące im. Fryderyka Chopina Ostrów Wielkopolski	135	72281
8. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Biała Rawska	143	66305
9. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Jana Pawła II Lipsko	154	65092
10. Zespół Szkół Zawodowych Centrum Kształcenia Praktycznego Drawsko Pomorskie	187	63577
11. Zespół Szkół Zawodowych Włocław	242	59936
12. IX Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika Lublin	56	46257
13. Techniczne Zakłady Nadzoru Dąbrowa Górnicza	80	39078
14. Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 1 Liceum i Gimnazjum Chelmińskie Chelmino	82	36239
15. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Stanisława Staszica w Nakielu nad Notecią Nakiło nad Notecią	165	33468
16. Zespół Szkół Elektrycznych Włocławek	112	31968
17. ZSSO Gdańsk	52	29667
18. Zespół Szkół im. X. Dunikowskiego Zawiercie	59	29403
19. Zespół Szkół Zawodowych im. gen. Stanisława Maczka Koronowo	40	22518
20. I Liceum Ogólnokształcące im. Powstańców Wielkopolskich Koźmin Wielkopolski	28	19874
21. Zespół Szkół Ogólnokształcących im. Jana Pawła II Pawłowice	37	17765
22. Zespół Szkół Zawodowych im. Powstańców Wielkopolskich Gostyń	54	17130
23. I LO im. Ks. Elżbiety Szczecinek	48	16996
24. Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki Gostyń	18	15678
25. Zespół Szkół im. Oddziału Partyzanckiego AK "Jędrusie" Połaniec	29	14665
26. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Jana Pawła II Żurawin	26	14420
27. Liceum ogólnokształcące im. K. Baczyńskiego Resko	32	13472
28. I Liceum Ogólnokształcące Gdańsk	23	12324
29. Zespół Szkół im. Ignacego Łukasiewicza Police	37	11994
30. Liceum Ogólnokształcące Dobre Miasto	34	11503
31. Zespół Szkół im. Ks. J. Dzierżonina Pleszcyce	27	8696
32. Zespół Szkół im. F. Nansena Piastów	116	7012
33. II Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki Kalisz	18	6789
34. V Liceum Ogólnokształcące Legnica	71	6446
35. Zespół Szkół nr 3 Kłobuck	19	6273
36. Zespół Szkół Ekonomicznych Włocławek	17	4789
37. Zespół Szkół Sportowych im. Stanisława Staszica Kratena	14	4451
38. Zespół Szkół Ekonomiczno-Hotelarskich Emilii Gierczak Kolobrzeg	8	4281
39. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych Syców	68	4127
40. Zespół Szkół Rolniczych im. Jędrzejki Działoszyce Gołdów	7	3653
41. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Orla Białego Międzybórz	30	3599
42. Zespół Szkół Zawodowych im. St. Szczęsnego	32	3556
43. Zespół szkół ogólnokształcących nr 15 - IV Liceum Ogólnokształcące im. S. Staszica Sosnowiec	26	2607
44. Zespół Szkół Zawodowych Naselsk	10	2547
45. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Jarosława Iwaszewsicza Twardogóra	12	2422
46. Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Wincentego Witosa Płoty	50	2210
47. Zespół Szkół im. Tadeusza Kościuszki Żarki	6	1846
48. Zespół Szkół nr 9 im. Bydgoskich Olimpijczyków Bydgoszcz	18	1274
49. II Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernickiej Radom	4	1001
50. Zespół Szkół im. Stanisława Staszica Gąbin	4	878
51. Zespół Szkół Centrum Edukacji im. Ignacego Łukasiewicza Płock	6	453
52. Zespół szkół w Puchaczowie, Liceum Ogólnokształcące Puchaczów	1	0

Sonda przeprowadzona przez grupę uczniów IX LO w kwietniu 2009 r. wśród mieszkańców miasta Lublina nt. Oceny działania mojej gminy.

1. Czy obecne władze samorządowe m. Lublin, spełniają Pana/Pani oczekiwania, jeśli chodzi o sprawność realizowania projektów obywatelskich?
 - TAK (7)
 - NIE (dlaczego: opieszałość (1), marnostrawność pieniędzy (1))
2. Czy obecne władze samorządowe sprawują władzę lepiej niż poprzednie??
 - TAK (6)
 - NIE (3)
3. Jeśli miał(a)by Pan/Pani teraz możliwość zmiany głosu oddanego w wyborach samorządowych, uczynił(a)by Pan/Pani to?
 - TAK (4)
 - NIE (5)
4. Skąd czerpie pan wiedzę na temat postępów działania władz INTERNET, PRASA, telewizja, znajomi
5. Czy ma Pan/Pani jakiegokolwiek zastrzeżenia, co do osób sprawujących władzę w Pan/Pani gminie?
 - NIE MAM (7)
 - MAM niekompetencje(2)
6. Jakże wg Pana/Pani są najczęstsze powody nie uczestniczenia mieszkańców w głosowaniach?
 - a) obojętność, brak zainteresowania (6)
 - b) brak wiary w możliwość poprawy dotychczasowej sytuacji (3)
7. Czy wg Pana/Pani, ma Pan/Pani możliwość wpływu na władze? Jeśli TAK to jak?
 - TAK wybory(2)
 - NIE (7)
8. Jak ocenia Pan/Pani działalność samorządu miasta Lublin? w skali (1e) – 5 (b. dobrze)

1(5)	2(2)	3(3)	4(3)
	1	2(1)	3(6)
9. Jak ocenia Pan(i) rozwój gminy w ciągu ostatnich lat?

1	2(1)	3(6)	4(2)
---	------	------	------
10. Jaka była najlepsza ustawa wprowadzona przez obecny samorząd? Ustawa budżetowa (1), nie znam, nie potrafię się wypowiedzieć (8)
11. Co nie podoba się Pan(i) w działalności samorządu lokalnego? Nie wiem (7) kompetencje (2)
12. Jeśli był(a)by Pan(i) radnym, to co by zmienił(a) na terenie naszej gminy aby poprawić warunki życia mieszkańców?
 - a) zalew (5)
 - b) komunikacja(3)
 - c) drogi (2)
13. czy opowiadają się Państwo za tym, by bilety (MPK) nie były sprzedawane przez kierowców MPK
 - TAK (4)
 - NIE (9)
14. Co (spośród wymienionych propozycji) wg Państwa powinno zostać jak najszybciej usprawnione w mieście Lublin:
 - a. komunikacja
 - b. bezpieczeństwo (3)
 - c. stan dróg (5)
 - d. kultura i oświata (teatr, koncerty, edukacja itp.) (1)
15. czy popierają państwo postulat zakazania palenia w miejscach publicznych
 - TAK (6)
 - NIE (3)
16. czy są państwo zadowoleni z tego że mieszkają państwo w Lublinie?
 - TAK (8)
 - NIE (1)
17. Co wg Pana/Pani może być „wizytówką” Lublina?
 - Starówka (3), zamek(2), spotkania kult (3)
18. Czy wg Pana/Pani Lublin stwarza dobre warunki do Edukacji/ miejsca pracy?
 - TAK edu (6) prac(3)
 - NIE edu (3) prac(6)
19. Które z realizowanych już reform ocenia Pan/Pani pozytywnie?
 - Nie znam (8/9), kultura (1)
20. Na co przede wszystkim Pan/Pani zdaniem samorząd powinien zwrócić uwagę?
 - Bezpieczeństwo(3), zagospodarowanie czasu młodzieży ludzimi (3), wygląd (3)
21. Które z realizowanych reform ocenia Pan/Pani negatywnie?

POLSKA FUNDACJA IMIENIA ROBERTA SCHUMANA

Polska Fundacja im. Roberta Schumana przyznaje

DYPLOM

IX Liceum Ogólnokształcącemu im. Mikołaja Kopernika w Lublinie

za uczestnictwo w projekcie *Jak działa moja gmin@?*

Joanna Różycka-Thiriet
Koordynator projektu

Warszawa, 9 grudnia 2009 r.

Projekt był realizowany przy wsparciu udzielonym przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz budżetu Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Funduszu dla Organizacji Pozarządowych.

Partnerem projektu był Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli.

Partnerem medialnym była Gazeta Szkolna. Aktualności.

PL 00-540 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 37/5, II p.

tel. (+48 22) 621 21 61, 622 03 43, fax 629 72 14

e-mail: poczta@schuman.org.pl, <http://www.schuman.org.pl>

NIP: 526-16-67-243; REGON: 012005531; KRS: 0000023615

Nr konta: DnB NORD, III O/W-wa, 14137010370000170140209300

POLSKA FUNDACJA IMIENIA ROBERTA SCHUMANA

DYPLOM

dla

Ireneusza Sadurskiego

za koordynowanie w IX Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Lublinie projektu *Jak działa moja gmin@?*, realizowanego przez Polską Fundację im. Roberta Schumana od stycznia 2009 do lutego 2010 roku.

Joanna Różycka-Thiriet
Koordynator projektu

Warszawa, 29 stycznia 2010 r.

Projekt był realizowany przy wsparciu udzielonym przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz budżetu Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Funduszu dla Organizacji Pozarządowych.

Partnerem projektu był Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli.

Partnerem medialnym była Gazeta Szkolna. Aktualności.

PL 00-540 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 37/5, II p.

tel. (+48 22) 621 21 61, 622 03 43, fax 629 72 14

e-mail: pocza@schuman.org.pl, <http://www.schuman.org.pl>

NIP: 526-16-67-243; REGON: 012005531; KRS: 0000023615

Nr konta: DnB NORD, III O/W-wa, 14137010370000170140209300